

KAZALO / IN THIS ISSUE

- 2 -

ŽIVITE V ATM IČNI ZAVESTI / LIVE IN ATMIC CONSCIOUSNESS

Božanski govor Bhagavana Sri Sathya Sai Babe ob prazniku makarasankranthi, 14. januar 2002. / Divine Discourse delivered by Bhagawan Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Makarasankranthi Festival on 14 January 2002

- 8 -

SREČA JE ZDRUŽITEV Z BOGOM / HAPPINESS IS UNION WITH GOD

Božanski govor Bhagavana Sri Sathya Sai Babe ob prazniku Onam, 31. avgust 2001 / Divine Discourse delivered by Bhagawan Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Onam Festival on 31 August 2001

- 15 -

MAHAŠIVARATRI / MAHASHIVARATRI Velika Šivova noč / The Great Night of Shiva

- 18 -

PARVATIN DVOM / PARVATI'S DOUBT

- 19 -

BOŽIČ PRI SVAMIJU / CHRISTMAS WITH SWAMI

- 21 -

KDO SEM JAZ? / WHO AM I?

Metoda samoizpraševanja / A Method of Self-inquiry
(Študijski krožek / Study Circle)

- 24 -

Prehod v novo dobo / Crossing a New Milestone RADIO »SAI GLOBAL HARMONY« Radio »Svetovna harmonija v Saiju«

- 27 -

POMEN BOŽJEGA SPOROČILA V DANAŠNJEM SVETU / SIGNIFICANCE OF THE LORD'S MESSAGE FOR TODAY'S WORLD

- 31 -

PODOBA / IMAGE

Oton Župančič / A poem by Oton Župančič

- 32 -

OBVESTILA / ANNOUNCEMENT

Dragi bratje in sestre!

Dobro leto odkar je pričel izhajati »Sai glasnik«, smo pred novo prelomnico. Kot metulj, ki se iz skromne ličinke razvije v živahno bitje čudovitih barv, se je tudi naš »Glasnik« prelevil iz preprostega internega glasila v izdelek, vreden svoje vsebine. Pa tudi pomnožil se je, tako da se bo lahko marsikatero srce naužilo nektarja Sai Babove besede. S svojim ustvarjalnim delom dokazujemo, da imamo radi Svamija in da imamo radi tudi svoj narod, saj mu podarjamo možnost, da v domači besedi prislunke dragocenemu učenju. Naj nas Svamijeve besede o ljubezni in nesebičnem služenju krepijo, da bo naš »Sai glasnik« živel in se razvijal v vse lepšega metulja, ki bo srkal nektar iz globin naših src. Naj v ta čudoviti svet na sončni strani Alp prinese toplino in svetlobo, da se bodo ogrela in razsvetlila naša srca in krenila na pot ljubezni, resnice, miru in nenasilja!

Svamijeva želja je, da bi postali utelešenja ljubezni in upamo, da bo naš »Sai glasnik« vsaj malo pripomogel k uresničitvi te želje. Zato vas vabimo, dragi bralci, pridružite se nam na tej poti iskanja ljubezni, da bo tako med nami vse manj nesrečnih ljudi.

Predsednik Sai organizacije Slovenije

»Sai glasnik« vas tokrat pozdravlja s precejšnjo zamudo in v povsem novi tiskani podobi. Zanj se imamo zahvaliti Marku in Alji, ki sta se velikodušno ponudila, da poskrbita za tisk in tako omogočila, da naše glasilo postane čisto prava revija. Seveda pa ne smemo pozabiti na Svamija. Brez njegovega privoljenja se ne moremo lotiti nobene naloge in tudi tokrat je prav On s svojim blagoslovom naredil nezamisljivo zamisljivo. Upam, da nam boste odpustili za zamudo, saj smo potrebovali kar nekaj časa, da smo »osvojili« nova znanja grafičnega oblikovanja in priprave na tisk. Vsi verjetno težko pričakujete slovenski prevod obeh govorov, ki jih je naš ljubi učitelj podal marca za praznik Mahašivaratri. Objavljena bosta v naslednji številki Sai Glasnika.

Upam, da vam je novi »Sai glasnik« všeč. Sedaj je na razpolago veliko širšemu krogu bralcev. Kot ste verjetno opazili, sta kazalo in kolofon tudi v angleškem jeziku in naša revija ima sedaj tudi angleški naslov »Sai Herald«. Razlog za to je prošnja osrednjega urada Svetovne Sai organizacije, naj Sai organizacije držav svoja glasila pošiljajo tudi v Puttaparthi. Tako je Sai Glasnik na razpolago tudi Saievim slednikom, ki se mudijo ob Njegovih božanskih stopalih.

Vse to pa na naša pleča nalaga še večjo odgovornost. Še bolj se moramo potruditi, da bo »Sai glasnik« kvaliteten in da bo redno izhajal. Pri tem ste naši mali uredniški družini v veliko pomoč lahko prav vi s svojimi prispevki. Če želite z nami podeliti kakšno izkušnjo, razmišljanje ali spoznanje, če ste naleteli na lepo misel ali molitev, če ste prebrali kakšen zanimiv sestavek in če mogoče tudi sami ustvarjate s peresom, pišete pesmi ali zgodbe, ne bodite plašni! Podelite z nami lepoto, ki vas osrečuje in bogati! Resnično bogat človek je tisti, ki svojo radost deli z drugimi!

S Saievo ljubeznijo,

Ljubica Klančar
Urednica

ŽIVITE V ATMIČNI ZAVESTI

Božanski govor Bhagavana
Sri Sathya Sai Babe na
praznik makarasankranthi
ob zaključku vsakoletnega
športnega in kulturnega srečanja
izobraževalnih ustanov Sri
Sathya Sai
Dvorana Sai kulvant, Praśanthi
nilajam, 14. januar 2002.

Sonce je vzšlo, umirjeno in
spokojno. Dnevi so se začeli
daljšati. Potegnil je mrzel veter.
Polja so se šibila pod zlatim
žitom. Kmetje so peli od radosti.
Cvetni popki so se v vencih
razcveteli na rečnih bregovih.
Prišel je težko pričakovani
praznik sankranti, ki je zopet
napolnil naše domove s požetim
žitom.

(pesem v teluščini)

Ko bodo ljudje opustili sovraštvo
in nasilje, ko bodo gojili čustva
ljubezni in spoznali enost vsega
človeštva, bo na zemlji napočil
raj.

(pesem v teluščini)

Utelesenja ljubezni! Fantje in

dekleta!

Pred štirimi dnevi se je
Praśanti nilajam spremenil
v prav poseben svet. Študentje
univerz v Praśanti nilajamu,
Anantapurju in Brindavanu, kot
tudi učenci srednjih in osnovnih
šol, so predano in požrtvovalno
poprijeli za delo in pokazali
svojo vsestransko nadarjenost.
Študentom so pri pripravah
z vsemi svojimi močmi
pomagali tudi učitelji, tako
stari in mladi. Resnično, takšne
ljubezni, sloge, predanosti in
požrtvovalnosti ni mogoče
najti v nobeni drugi ustanovi
na svetu. Če bi takšne ustanove
delovale tudi vsepovsod drugje,
bi bil svet rešen vseh težav.

Študentje – fantje in dekleta –
so nastopili v čudovitih točkah
spretnosti in lepote. Poleg
šolskega znanja, so študentje
pokazali svojo nadarjenost na
različnih področjih. Zavest
je življenje. Naši študentje
se niso odlikovali le v športu
in igrah, ampak so nas
razveselili tudi z orkestrom
in igranjem na tradicionalnih
indijskih glasbilih. Levjo
plesno skupino so sestavljali
srednješolci in študentje
podiplomskih programov s
področja menedžmenta (MBA),
tehnike in naravoslovja. S
svojim velikim zanosom
in popolnim nastopom so
navdušili vse prisotne. Dekleta
z univerze v Anantapurju so
se posebej za Svamijev rojstni
dan in slovesnost ob podelitvi
diplom pod strokovnim

vodstvom naučila igrati na
tradicionalna indijska pihala
nadasvara. Zjutraj ste jih imeli
priložnost slišati. Sodelovale
so v športu, glasbi in kulturnih
prireditvah ne iz lastnega
zadovoljstva, ampak zgolj zato,
da bi razveselile Svamija. Z
neverjetno odločnostjo so se
spopadle z mnogimi težavami
in na koncu jim je uspelo.

Pravkar ste slišali govoriti
študenta iz Darjeelinga. Je
član levje plesne skupine. Med
eno od vaj se je povzpел na
višino več kot treh metrov, da
bi izvedel akrobatsko točko.
Svami mu je dejal, naj ne gre
tako visoko, toda v svoji veliki
želji, da razveseli Svamija, se ni
zmenil za moje besede. Izgubil
je ravnotežje in padel, nakar
mu je otekel vrat. Naročil sem
mu naj nekaj dni počiva, on pa
mi je odgovoril: »Svami, prišel
sem vse iz Darjeelinga, da bi se
poklonil pred Tvojimi stopali.
Ta cilj bom izpolnil ne glede
na to, kaj se pripeti mojemu
telesu.« Bil je odločen, da bo
sodeloval pri plesu. Jaz pa
sem bil zadovoljen z njegovo
predanostjo in neomahljivostjo.
Nežno sem se dotaknil
njegovega vratu in mu dejal, da
bo vse v redu. Bil je popolnoma
ozdravljen. Vsakemu izmed vas
se odzovem skladno z občutki,
ki jih gojite do mene. Moja
volja (sankalpa) je odvisna
od vaših občutkov. Na koncu
je fant nastopil in mojstrsko
izvedel svojo akrobatsko točko.
Danes najdete mnogo ljudi,
mladih in starih, ki se z neomajno

odločenostjo lotevajo velikih nalog. Toda doslej še ni nikomur uspelo razkriti skrivnosti uma in materije. Vse, kar človek počne od zore do mraka je povezano z umom in materijo. Vendar se celo visoko izobraženi ne potrudijo, da bi to razumeli. Če jih vprašate, kaj je um, pravijo: »To sploh ni pomembno.« Trdijo, da nima smisla poskušati razumeti naravo uma. Če pa jih vprašate, kaj je materija, pravijo: »Pozabite na to.« Za človeka je zelo pomembno, da razume povezavo med umom in materijo. Kdor ne razume narave uma, je bedak. Kdor pa jo razume, je resnično plemenit (mahanija).

Kakšne oblike je um? Od kje izvira? Kakšna je njegova narava? Kaj je njegova skrivnost? Tako bi se morali spraševati.

Atma ali duša je povezana s tremi vrstami moči:

1. umom (manas),
2. razumom (budhi) in
3. kulturno podedovanimi mentalnimi nagnjenji iz preteklih življenj in sedanjega življenja (samskaro).

Neskončnosti uma ni mogoče opisati. V trenutku lahko prepotuje še tako dolgo razdaljo. Njegova moč je neopisljiva in nedoumljiva. Brez moči uma ne moremo ničesar narediti. Um nima oblike. Deluje samo s pomočjo moči duše ali atme. Torej skozi um deluje notranji jaz in opravlja vse posvetne

dejavnosti. Narave uma ni mogoče razumeti niti po dolgih letih truda.

Naslednja je moč razuma. Razum je poln luči. Brez trohice sebičnosti razlikuje med dobrim in slabim.

Tretja je moč samskare ali prirojenih nagnjenj. Posledice teh nagnjenj ne trajajo samo eno življenje, temveč več življenj. V okviru teh prirojenih nagnjenj se lahko odrečemo zlu in negujemo dobroto v mislih, besedah in dejanjih. Nobena knjiga ne more povsem opisati moči uma, razuma in prirojenih nagnjenj. Zato sem se odločil, da to moč pojasnim študentom.

Za začetek poizkusite razumeti odnos med umom in materijo. Eno ne more obstajati brez drugega. Vzemimo tole vrtnico. Ona predstavlja materijo. Brez uma ne morete videti njenega cveta. Um temelji na načelu odziva, odmeva in odseva. Pravi človek je tisti, ki razume kaj je um in kako deluje. Vi mislite, da je um skupek različnih misli. Od kod pa se potem pojavijo misli? Vir misli je jaz. Misli prihajajo iz zavesti (čaitanje). Vsak je obdarjen z modrostjo (vidžnano). Toda nekateri nespametni ljudje so ponosni na svoje knjižno znanje. Ti ljudje niso resnično izobraženi. Brez poznavanja jaza so vse druge vrste znanja neuporabne.

Vzemimo za primer človeka, ki je visoko izobražen v običajnem smislu. Vprašamo

ga: »Kdo si ti?« Kljub svoji visoki izobrazbi, ne bo pravilno odgovoril. Mogoče bo rekel: »Jaz sem Rama Sastri«. To je ime njegovega telesa in ne njegovega resničnega jaza. Če vprašanje ponovite, bo dejal: »Jaz sem znanstvenik.« Tudi ta odgovor ni pravilen, ker se nanaša na posvetno izobrazbo in nima nič opraviti z njegovim resničnim jazom. Če zopet ponovite isto vprašanje, bo odgovoril: »Jaz sem Indijec«. Ne razume, da niti ime, niti izobrazba, niti nacionalnost niso njegov resnični jaz.

Telo in um sta samo orodji. Sta pod vašim nadzorom. Ne istovetite se s temi orodji. Vi ste gospodar. Bodite gospodar svojega uma in postali boste veleum. Če istemu človeku to pojasnite s temi besedami, bo spoznal resnico in pravilno odgovoril: »Ves čas sem bil zaslepljen zaradi navezanosti na telo. Sedaj sem spoznal, da sem duša, ki je več kot telo, ki ne pozna meja časa in ki je ni mogoče razumeti s pomočjo posvetne izobrazbe.«

Nevidna duša je gibalo telesa. Ljudje pozabljajo na gospodarja (dušo) in ostajajo zaslepljeni zaradi svoje navezanosti na telo. Vse, kar se nanaša na telo, ime, poklic in izobrazbo, je minljivo. Resnica je vaše ime. Vi ste večni jaz. Zato opustite navezanost na telo in živite v atmični zavesti. Dokler ste navezani na telo, ne morete spoznati duše ali atme. Mogoče znate svete spise na

pamet, vendar je to le knjižno znanje, ki vas ne more voditi k vašemu resničnemu jazu. Vi ste duša, ki je izvor vse moči. Da bi razumeli moč duše, morate najprej proučiti naravo uma. Učinkov um ni mogoče opisati z besedami. Um je odgovoren za rojstvo, smrt, dejanja, družino, otroštvo, starost, srečo, žalost, uspeh in neuspeh.

Celo življenje je odvisno od uma. Ko boste razumeli naravo uma, boste spoznali tudi naravo materije. Da bi razumeli naravo uma, morate obvladati svoja čutila. Kako lahko nadzorujete druge, če ne morete nadzorovati niti lastnih čutil? Morali bi imeti nadzor nad čutili, da bi postali dober voditelj.

Um ima veliko moč. Ker človek ne razume njegove moči, se ponša s svojim omejenim znanjem. To je popolna neumnost. Misli, da vse ve. Svoj um zaposluje z nepomembnimi stvarmi, namesto da bi poskusil spoznati dušo. To je vzrok za človekove težave in bridkost. Sami ste odgovorni za svojo srečo in bridkost. Za vašo stanja ne smete kriviti drugih. Ker ne morete spoznati svojega resničnega jaza, doživljate dvojnost radosti in bolečine. Ko boste enkrat spoznali svoj resnični jaz, vas ta dvojnost ne bo več prizadela. Greh je obtoževati druge za svoje trpljenje. Trpite zaradi pomanjkanja lastne morale in lastnega neprimerne obnašanja. Vaša usoda je odvisna od vašega značaja. Značaj je

odvisen od dejanj. Dejanja so odvisna od misli. Zato negujte moralo in svete misli. Nihče ne more ubežati posledicam lastnih dejanj. Ta pa so odvisna od vašega uma.

Utelešenja ljubezni!

Brez uma ne morete obstajati. Vaš um je vedno z vami. Pravi ljudje boste postali šele tedaj, ko boste spoznali, kaj je um. Tako pravi Vedanta, ki je bistvo Ved, te pa govorijo o poznavanju lastnega jaza (atma džnani). Duša ali atma je kot nadzorna soba. Ko si pridobite dostop do 'nadzorne sobe', bodo vsa vaša čutila in vaš um pod vašim nadzorom. Ko vključite glavno stikalo v hiši, zasvetijo žarnice v vseh sobah. Duša je kot glavno stikalo in čutila so kot žarnice v posameznih sobah.

Vzemimo za primer dvorec z različnimi prostori, kot so spalnica, shramba, jedilnica, kopalnica, kuhinja, itd. Te sobe ste sami ustvarili. Med seboj so ločene s stenami. Če stene odstranimo, dobimo en sam velik prostor. Telesna navezanost je stena, ki ločuje in preprečuje, da bi spoznali svoj pravi jaz. Če pa steno porušite, boste spoznali neskončni in nesmrtni jaz. Vendar, namesto da bi spoznali neskončni in nesmrtni jaz, več rojstev ostajate navezani na telo. Prizadevajte si doseči nenavezanost vsaj od tega rojstva naprej. Trdite, da je nekaj 'vaše', toda to bo ostalo vaša lastnina samo dokler bo

obstajalo vaše telo. Po vaši smrti bo vaša lastnina pripadla nekemu drugemu. Ker je tako, zakaj bi se potem sploh navezovali na lastnino? Človeško življenje se vrti okrog 'jaza' in 'mojega'. 'Jaz' se nanaša na dušo, 'moje' pa na materijo. Um izvira iz duše. Materija je posledica uma. Ko boste spoznali naravo uma in materije, boste spoznali tudi vse ostalo.

Študentje!

Pred seboj imate še dolgo življenje. Ne čakajte na starost, da bi krenili na pot duhovnosti. Krenite zgodaj, vozite počasi in varno prispite na cilj. V vaših letih morate biti zelo previdni in ne smete zapravljati časa za nepomembne stvari. Čas je zelo dragocen in ko ga izgubite, si ga ne morete več povrniti. Napnite vse moči, da bi spoznali, kar morate spoznati, dokler so vaša čutila še ostra. Če tega ne zmorete sedaj, ne boste zmogli kasneje v življenju.

O človek, ne ponšaj se s svojo telesno lepoto, mladostjo in ostrimi čutili. Kmalu boš ostarel.

Tvoji lasje bodo osiveli, koža se ti bo nagubala in tvoj vid bo opešal.

Otroci se ti bodo rogali, te zmerjali s staro opico.

Tvoje telo ni nič drugega kot lutka iz mesa in krvi.

Poskušaj spoznati skrivnost, ki se skriva za kulisami te lutkovne predstave.

(pesem v teluščini)

Kdo vas bo reševal na stare

dni? Zato pravilno uporabite svoja čutila in si pomagajte sami. Nihče ne more zagotovo reči, kaj bo telo doletelo že naslednji trenutek. Zato se ne navežite na telo. Toda za telo morate primerno skrbeti, da ne boste odvisni od drugih. Iskreno opravljajte to dolžnost. O sebi govorite kot o jazu, ki ni nič drugega kot duša. Naj z vašim telesom upravlja samo duša. Če vprašate, kdo je Ramaja, bo nekdo vstal in dejal: »Jaz.« Če vprašate, kdo je Anil Kumar, bo oseba, ki stoji tukaj, odvrnila: »Jaz.« Jaz je temeljno načelo, prisotno v vseh ljudeh. Kot ena sveča prižge druge, tako so iz osnovnega jaza izšli vsi drugi jazi. En sam tok razsvetljuje vse žarnice. Vsa bitja so žarnice, Bog pa je generator. Če vas kdo vpraša: »Kdo si ti?«, bi mu morali odločno odgovoriti, da ste duša. Kaj je um? En vidik jaza. Kot je sladkor osnova za vse slaščice, je duša temelj telesa, uma in razuma. To osnovno načelo bi morali dosledno upoštevati. Vi pripadate človeštvu. Zato ne dopustite svojemu umu, da se obnaša kot opica. Pravzaprav je opica boljša od človeka, ker je služila Rami. Nekoč je opica takole poučila človeka: »O ti, tepček! Iz mene se norčuješ, toda v resnici sem veliko boljša od tebe. Si služil Bogu, kot sem jaz? Ubogala sem ukaz gospoda Rame, prečkala ocean in našla mati Sito. Kot pokorni sluga sem stala pred gospodom Ramo in se hrabro soočila z Ravano. Tudi ti bi moral biti ponižen pred plemenitimi in hraber pred

zlobnimi.«

Današnji človek se obnaša kot nora opica. Čeprav je brez repa, ima vse opičje lastnosti. Opustite te lastnosti, podajte se na sveto pot in naj bo duša vaš cilj. Spoznajte, da ste iskra božanske duše in si prizadevajte, da bi uravnesili svoj um, razum in prirojena nagnjenja. Prirojena nagnjenja so izredno subtilna. Mogoče jih sedaj ne razumete. Sledijo vam kot senca od enega rojstva do drugega. Prirojena nagnjenja so del procesa čiščenja. Vi imate moč, da se očistite, toda te moči preprosto ne uporabite. Morate se očistiti. To je sveti nauk indijske kulture. Indijska kultura je kot čisto zlato, toda čeprav je dragocena, je danes pozabljena. Ljudje ne spoštujejo svojih staršev in starejših. Pozabili so na sveti vrednoti ljubezen in ponižnost. Pomembna jim je samo posvetna izobrazba in materialne dobrine. Te pa so z vami samo dokler ste živi. Ko zapustite telo, vas spremljajo prirojena nagnjenja (samskara) in ne družina (samsara). Toda vi se ne zmenite za samskaro, ujeti ste v samsaro in trpite zaradi pomanjkanja miru.

Kljub svoji izobrazbi in razumu, neumnež ne bo spoznal svojega resničnega jaza
in zlobnež se ne bo odrekel svoji pokvarjenosti.
Moderna izobrazba vodi samo v dokazovanje
in ne k popolni modrosti.
Kakšno korist imate od posvetne izobrazbe,

če vas ne bo pripeljala v nesmrtnost?

Pridobite si znanje, ki vas bo napravilo nesmrtno!

(pesem v teluščini)

*

Nesmrtni boste postali takrat, ko boste spoznali svoj pravi jaz.

*

O, učenec!

V življenju se mučiš, samo da bi napolnil svoj trebuh.

Učiš se vedno novih podatkov z različnih področij.

Razmisli, koliko sreče si našel, ko ves čas od zore do mraka porabiš za učenje

in kopičenje bogastva, medtem ko pozabljaš na Boga!

(pesem v teluščini)

Ali lahko zgolj s proučevanjem zemljevida prepotujete svet po dolgem in počez? Tako je tudi nabiranje knjižnega znanja neuporabno. Vprašajte se, kaj ste pridobili s tem, ko ste pozabili na Boga in začeli verjeti v svet. Prav ničesar! Lahko greste na tuje in zaslužite na milijone rupij, toda ali boste s seboj lahko vzeli en sam novčič, ko se boste poslavljali od tega sveta? Kakšno korist imate od pohajkovanja po svetu? Ali žlica lahko okusi različne jedi? Tako tudi človek brez vsake koristi obiskuje različne dežele in bere različne knjige.

Utelešenja ljubezni! Študentje!

Negujte ljubezen in jo delite z drugimi. Spremenite ta svet v raj ljubezni. Potem ne bo več nobenega trpljenja. Spoznajte

naravo uma in odrešeni boste. Sodelovali ste na športnem srečanju, pokazali velike spretnosti in osvojili mnogo nagrad. S posvetnega stališča je tudi to zelo pomembno. Posvetna izobrazba je za življenje tukaj in sedaj, a duhovna izobrazba je za življenje potem. Torej je oboje pomembno. Posvetna izobrazba je kot leva noga in duhovna izobrazba je kot desna noga. Kot sta za hojo potrebni obe nogi, sta za napredek v življenju potrebni obe vrsti izobrazbe. Levo oziroma svet je potrebno nekega dne zapustiti, medtem, ko je desno oziroma duhovno vedno pravo. Večina od nas uporablja za delo desno roko. Kaj to pomeni? To pomeni, da bi morali delati samo pravične stvari in vsakega osrečiti. Celó v vsakdanjem življenju levico uporabljamo za čiščenje, medtem ko desnico uporabljamo za opravljanje dolžnosti.

Kaj je cilj človekovega življenja? Spoznati morate temeljno resnico, ki je načelo atme. Ta resnica se skriva v vas samih. Pri spoznavanju te resnice vam lahko pomaga samo razum, saj ima sposobnost razlikovanja med dobrim in slabim. Če hočete zaužiti pomarančo, morate olupiti grenko lupino. Celó opica olupí banano preden jo zaužije. Tako bi moral tudi razum opustiti zlo in sprejeti, kar je dobrega. Kaj imate od tega, da ste se rodili kot ljudje, če se obnašate kot opica ali bivol? Celó od bivolv in krav se lahko česa naučimo. Ko se pasejo na polju, ne izgubljajo

časa s prežvekanjem zaužite trave. Zato, ko naletite na

nekaj dobrega, to sprejmite brez odlašanja. Šele kasneje o tem razmislite in to dokončno osvojite.

Študentje!

Celó ptice in živali se obnašajo skladno s svojo naravo. Človek pa je kljub svoji izobraženosti pozabil na svojo pravo naravo in se obnaša kot tepček. Kaj vam bodo najvišje izpitne ocene, če ne poznate osnovnih življenjskih načel? Glavo lahko polnite s knjižnim znanjem in potem za dobro oceno podatke drdrate kot po tekočem traku na izpitu. Toda, kakšne bodo vaše ocene na duhovnem področju? Nobenega smisla nima, če imate v posvetni izobrazbi najvišje ocene, v duhovnosti pa najnižje. Ocene so nedvomno pomembne, vendar morate paziti, da ne boste slabo ocenjeni.

Prej vam je eden od nastopajočih pripovedoval o svoji izkušnji. Ko je med vajo padel, se je prestrašil, da je njegova priložnost splavala po vodi. Prosil me je, naj mu olajšam bolečino, da bi lahko sodeloval pri plesu. Ko sem videl, kako odločen je in kako močna je njegova vera, sem ga takoj ozdravil. Za Božjo milost sta potrebni prav takšna vera in odločnost. Svetnik Purandaradasa je dejal: »O Bog! Ko ščitiš svoje častilce si Rama in ko kaznuješ hudobne si Jama. Prahlati si se pojavil kot Narajana in demonu Hiranjakasipuju kot Jama. Navzameš si obliko, ki ustreza častilčevemu mnenju o Tebi.«

»Vedno pomagaj, nikoli ne prizadeni.« Tako je govoril tudi modrec Vjasa – »Za pomoč sočloveku boš žel zasluge, če mu škoduješ, pa grešiš.« Ni večjega grešnika od Božjega kritika. Ni hujšega pekla, kot oddaljevanje od Boga. Lahko se še tako izgovarjate, da je na tem svetu veliko ljudi pozabilo na Boga, pa vseeno udobno živijo. Zagotovo živijo, toda kot psi in lisice! Da bi si zaslužili Božjo milost, morate živeti kot Božji častilci.

Študentje!

Čuvajte sloves te ustanove in bodite vzor vsej družbi. To pričakujemo v povračilo za brezplačno šolanje. Nikjer drugje se ne bi mogli brezplačno izobraževati. Pri nas pa je šolanje popolnoma brezplačno. Denar

pride in gre, toda morala pride in raste. Zato negujte moralo. Ker ste deležni Svamijeve ljubezni, bi morala biti vsaka kaplja vaše krvi prežeta s hvaležnostjo.

Rektorjev namestnik je telefoniral trenerju v Singapur in ga zaprosil, da bi prišel sem in naučil mladeniče levji ples. Trener je prišel in opravil svoje delo. Včeraj pa sem poklical ravnatelja in ga vprašal: »Trener je prišel sem in nas vse osrečil. Kako naj se mu zahvalimo?« Ravnatelj ni imel nobenega predloga, jaz pa sem dejal, naj mu izplača 40.000 rupij za potne stroške. Tako poskrbim prav za vsakega študenta in vsakega trenerja. Vi mislite, da Svami ne ve, kaj se dogaja, toda Svami je kot atmično načelo prav vsepovsod. Jaz vse osrečujem in nase prevzemam vse težave, ki so posledica vaših dejanj. Vendar vi tega ne morete razumeti.

Letošnje srečanje je tako uspelo zaradi trdega dela vseh učiteljev. Kljub svoji častitljivi starosti sta Radhasvami in Ramamurthi neumorno delala in spodbujala študente. Naši ustanovi služita še celo po upokojitvi. Vsi so delali kot eden. Kjer je sloga, tam je Bog. Ko je Bog z vami, bo vse ostalo sledilo samo po sebi.

Uspeh športnega srečanja je sad skupnega dela. Naša ustanova nima para. Tukajšnje sloge, harmonije in ljubezni ne najdete nikjer drugje. Razlog za to je Svami. Ta sloga je sad Svamijeve ljubezni. Za študente sem

pripravljen potrošiti na sto tisoče rupij. Moj edini cilj je narediti iz njih vzorne državljane. Nekateri ljudje so nehvaležni za vse obilje Svamijeve ljubezni, ki so ga deležni. To je njihova usoda. Upravičite sloves te ustanove, kamorkoli vas zanese pot. To si želim od vas. Dal vam bom vse, kar me boste prosili. Mnogi obiskovalci so navdušeni nad našo ustanovo.

V Anantapurju so študentke univerze prav tako trdo delale. Stanovalci Putaparthija so lahko zelo srečni, ker lahko vsak dan vidijo Svamija (daršan), slišijo njegov glas (sparšan) in se z njim pogovarjajo (sambhašan). Toda študentke iz Anantapurja nimajo tega privilegija. Že dvanajst let je od tega, ko sem obiskal Anantapur, toda kljub temu odločno in predano opravljajo svoje dolžnosti v veri, da je Svami vedno z njimi. Za svojo predanost in iskrenost bodo nekoč nedvomno bogato nagrajene. Kmalu bom obiskal Anantapur in jim podelil blaženost. Vsako delo ima svoje sadove, toda potrebno je počakati na primeren čas.

Danes se mnogi ljudje bojijo, da bo med Indijo in Pakistanom izbruhnila vojna. Toda vojne ne bo. Indiji bo prizanešeno. Indija je sveta dežela in bo vedno varna. Mogoče bo prišlo do manjših sporov. Dandanes niti v majhnih, štiričlanskih družinah ni sloge. Kako lahko v takih razmerah pričakujete, da v večmilijonski deželi ne bo

nobenih sporov? Toda vojne ne bo. Vsi bodo združeni v eno veliko družino.

Molite z vsem srcem za dobrobit sveta - naj bodo vsi ljudje sveta srečni (Loka samastha sukhino bhavantu). Srečni boste samo, ko bo vsemu svetu zavladala sreča. Tesno in neločljivo ste povezani s svetom. Ponavljajte Božje ime. Molite za blagostanje sveta in sodelujte v dejavnostih nesebičnega služenja.

Bhagavan je svoj govor zaključil s pesmijo: Hari bhadžan bina sukha šanthe nahi...

Prevedel: Marijan

Uredila: Ljubica

KAZALO / IN THIS ISSUE

RAMAJANA - BISTVO VED / RAMAYANA - THE ESSENCE OF THE VEDAS Božanski govor Bhagavana Sri Sathya Sai Babe ob praznovanju Ramovega rojstnega dne, 2. april 2001 / Divine Discourse by Bhagavan Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Ramanavami on 2 April 2001	4
MALIKI SO KAŽIPOTI K BOGU / IDOLS ARE POINTERS TO DIVINITY Božanski govor Bhagavana Sri Sathya Sai Babe ob prazniku mahašivarathri, 12. marec 2002 / Divine Discourse delivered by Bhagawan Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Mahashivarathri Celebrations on 12 March 2002	9
MAHAŠIVARATHRI - Popotovanje od teme k svetlobi / MAHASHIVARATHRI - A Journey from Darkness to Light Borut Falež / by Borut Falež	14
UČITELJ NAJ BO VZOR / A TEACHER MUST SET AN EXAMPLE Pogovor z Andrejo Kolar / Interview with Andreja Kolar	16
Delavnica EHV za otroke / EHV workshop for children MOJ NOTRANJJI UČITELJ / MŠ INNER TEACHER Irena Jeglič-Mehle / by Irena Jeglič-Mehle	22
SRI SATHYA SAI BABA O VODENJU / SRI SATHYA SAI BABA ON LEADERSHIP Marijan Klopčič / by Marijan Klopčič	25
SUPER SPECIALISTIČNA BOLNIŠNICA V PUTTAPARTHIJU / SUPER-SPECIALTY HOSPITAL IN PUTTAPARTHI Iz / From: Bombay Srinivas, Sri Sathya Sai Hrudaya Nivasi	27
MOČ NJEGOVE LJUBEZNI / POWER OF HIS LOVE Zgodba / A Story	30
KAJ LAHKO STORIMO? / WHAT CAN WE DO? Iz pisma prof. Venkataramana / From a letter by Prof Venkataraman	30
BABOVO SPOROČILO SLEDNIKU / BABA'S MESSAGE TO A DEVOTEE Iz / From: John Hislop, Moj Baba i ja / My Baba and I	33
PRAVILNO DELOVANJE - MOŽJE / RIGHT CONDUCT - MEN Študijski krožek / A Study Circle	36
MUZEJ / MUSEUM	40
PESEM / A POEM Erik Majaron / By Erik Majaron	42
OBVESTILA / ANNOUNCEMENTS	

Ljubite vse

Služite vsem

Uvodnik

Dragi bralci!

Dva meseca sta naokoli in že je pred nami nova številka Sai glasnika. Prva tiskana številka našega glasila je bila nadvse lepo sprejeta in opogumljeni smo se lotili pripravljanja naslednjega Glasnika. Po Svamijeve milosti je ta številka obsežnejša od prve in z njegovim blagoslovom nam ne bo zmanjkalo idej in moči, saj se ob izdajanju našega glasila ves čas učimo novih spretnosti pisanja, prevajanja, grafičnega oblikovanja in distribucije. Počasi se oblikujejo tudi stalne rubrike. Tokrat vam ponujamo pogovor in prvega v seriji prispevkov o Sai Babovih naukih o vodenju in voditeljih.

Brez vaše pomoči seveda ne gre. Nekateri ste se že odzvali in napisali kakšno vrstico, drugi mogoče o tem še razmišljate, spet tretji pa imate kakšen predlog. Vabimo vas, da nam pišete ali se osebno oglasite s prispevki in predlogi v našem centru v Ljubljani. Vse potrebne naslove najdete na zadnji strani glasila. Pri tem pa verjetno ne bo odveč, če se še enkrat spomnimo namena Sai glasnika in temeljnih smernic njegove vsebine. Sai glasnik je kot glasilo Sai organizacije Slovenije namenjeno izključno temam, ki govorijo o naukih Sri Sathya Sai Babe, človeških vrednotah, dejavnostih Sai slednikov v Sloveniji in tujini in njihovih izkušnjah z našim učiteljem. Čeprav se mogoče zdi, da smo se omejili na ozko področje, pa se te teme vedno znova izkažejo za neizčrpne. Božji nauki so kot diamant s tisočimi ploskvami - vsaka izmed njih isto svetlobo odseva v povsem drugačni barvi!

Želim vam obilo užitkov pri prebiranju našega glasila!

Sai Ram

Ljubica Klančar

RAMAJANA - BISTVO VED

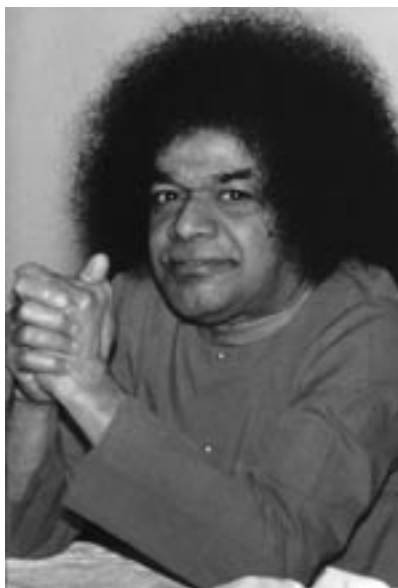
**Božanski govor
Bhagavana Sri Sathya
Sai Babe
ob praznovanju
Ramovega rojstnega dne
Prašanthe nilajam, 2.
april 2001**

Utelesenja ljubezni!

Ramajana¹ so Vede, ki so se iz nebes spustile na zemljo. Vede so razdeljene na štiri dele: Rig vedo, Jadžur vedo, Sama vedo in Atharvana vedo.² Gospod Rama je utelesenje Rig vede, Lakšmana Jadžur vede, Bharata Sama vede in Satrugna Atharvana vede.³ Te štiri Vede so se utelesile kot Dašaratovi sinovi, ki so se igrali v njegovi palači. Rig veda in Jadžur veda vsebujeta mantrе, povezane z jadžnami in jagami (obredi in žrtvovanji). Zato je modrec Višvamitra odpeljal Ramo in Lakšmano v gozd, da bi zaščitil svojo jadžno.⁴ Za časa Ramovega izgnanstva je Bharata zapustil mesto Ajodhja in živel v vasi Nandigrama, kjer je štirinajst let opeval božje ime. Zato Bharata velja za posebljenje Sama vede. Satrugna pa je pred zlimi duhovi in demoni varoval sveta mesta, kjer so izvajali svete obrede jadžne in jage. Ne mislite, da je Ramajana

nekaj povsem drugega kot Vede. Nasprotno, Ramajana je bistvo Ved.

Rama je bil vzor treh vrst pravilnega delovanja (dharme): pravilnega delovanja posameznika, družine in družbe. Da bi Bog ohranil te tri oblike pravilnega delovanja, se je utelesil kot Trimurti.⁵ Ramajana je nastala, da

bi izoblikovala človeške vrednote. Doba Mahabharate⁶ se je končala že pred več kot pet tisoč leti in Ramajana se je odigrala še celo večnost prej. In kljub temu se po vsem tem času še vedno dotakne src mnogih ljudi. Lahko si predstavljate, kako pomembna je! V Ramajani najdemo dve pomembni sporočili. Prvo govori o Rami in drugo o Ravani.

Prava lastnost človeka je resnica (sathja). Njegova notranja težnja je pravičnost (dharma). Resnica in pravičnost sta človekovi oči. Ti dve oči sta prava vrednost vseh svetih spisov. Rama človeštvu sporoča, da je potrebno ohraniti pravičnost in resnico tako, da stopamo po njuni poti in na ta način izpolnimo svoj življenjski cilj. Ti načeli resnice in pravičnosti pa sta ravno v nasprotju z Ravanovimi hotenji. Na smrtni postelji je Ravana svojemu ljudstvu predal naslednje sporočilo: »Ne sledite mojemu zgledu. Sem utelesenje vsega zla. Ker sem sledil svojim nenasitnim željam, sem izgubil svoje otroke. Namesto, da bi si ustvaril dobro ime, sem svoje kraljestvo pripeljal do uničenja. Na koncu pa sem uničil še samega sebe. Rama je dosegel vesoljno slavo, medtem ko se bodo mene vedno spominjali kot zloglasnega tirana.«

Slava in slab glas hodita z roko v roki. Brez Ravane ni Rame in brez Rame ni Ravane. Če združite Ramo in Ravano dobite Ramajano. Dobro in zlo gresta vedno z roko v roki. Obraz, ki sije kot mesec, obdajajo kot smola črni lasje. Kaj to pomeni? Pravičnost sije s še močnejšo lučjo, ker jo obkroža tema zla. Zato morate spoznati globlji pomen dogodkov, opisanih v Ramajani.

¹ Zgodba o Rami.

² Starodavni indijski spisi, ki obsegajo vse znanje, tako posvetno kot duhovno. Razdeljeni so na tri sklope: Rig veda vsebuje mantrе, navodila za izvajanje obredov in vodenje družbe; Jadžur veda govori o človekovih dolžnostih in pravilih obnašanja ter o pravilih vladanja; Sama veda je bistvo Rig vede in Jadžur vede v glasbeni obliki; Atharvana veda pa govori o pravilih vsakdanjega družinskega življenja, jogi in zdravljenju bolezni.

³ Dašaratha, kralj Ajodhje, ni imel sinov, čeprav je bil poročen s tremi mladimi ženami, Sumitro, Kaikeji in Kausaljo. V tistem času je v kraljestvu Lanka vladal demon Ravana, ki je svojo moč uporabljal zato, da je preprečeval svetnikom in bogovom izvajati svete obrede. Zato se je Višnu, zaščitnik vsega stvarstva, odločil, da se utelesi in enkrat za vselej prepreči Ravanovo početje. Kralju Dašarathi je poslal sla z mlečnim rižem, pripravljenim s posebnim napojem. Jed je bila namenjena trem kraljevim ženam, ki so potem, ko so zaužile jed, zanosile. Tako so se kralju rodili štirje sinovi: Rama, Lakšmana, Bharata in Satrugna

⁴ Pri obredu ga je motil Ravana.

Ramajana govori o zelo subtilnih resnicah. Ta ep predvsem pojasnjuje dolžnosti posameznika. V vsakdanjem življenju vse osebnostne lastnosti opisujejo kot lastnosti posameznika. Vendar te dolžnosti posameznika niso povezane s površinskimi posameznikovimi lastnostmi. Bistvo Ramajane so neizražene, notranje, skrite človeške vrednote. Pravo individualnost sestavljata notranja resničnost in božanskost, ki prebiva v srcu. Individualnost se ne izraža v zunanem izgledu. Pravi posameznik je posameznik v delovanju. Rama je bil vzor teh individualnih vrednot celemu človeštvu. Da bi njegov oče lahko izpolnil dano obljubo, se je Rama prostovoljno podal v divjino, vendar to zanj ni bilo trpljenje. S tem je ohranil družinsko tradicijo, saj so člani rodbine Ikšvaku sloveli po tem, da nikoli ne pozabijo na dano obljubo. Tri vrste pravilnega delovanja zapovedujejo, da moramo ohranjati vrednote svojih staršev, sorodnikov, žena in otrok. Kako je Rami to uspelo?

Oblečen v oblačila iz drevesnega lubja, se je Rama poslovil od matere Kausalje. Kausalja je bila presenečena nad Ramovimi oblačili, saj bi se moral pripravljati na svoje kronanje. Nasmehnil se je in ji dejal: »Danes mi je oče zaukazal, naj postanem vladar divjine. Vladati nad gozdovi je

tudi del naše družinske tradicije.« Med pogovorom je besno vstopil Lakšmana in dejal: »Mati, to ni res. Za vse je kriva Kaikeji, ki je prisilila očeta k tako nespametni odločitvi. Čakam na Ramove ukaze. Dovolj mu, naj mi zaukaže kaznovati Mantharo in Kaikeji in pomagaj mu bom nazaj na kraljevi prestol. Tega mi niti oče ne more preprečiti!«

Rama je vstal in položil roko na Lakšmanova usta. Dejal je: »Lakšmana, takšne zle namere kršijo našo družinsko tradicijo, ki je ohranjanje pravičnosti. Moramo se držati naše osebne in družinske tradicije. Na tem svetu se nič ne zgodi brez razloga. Oče mi tega ne bi naročil brez pravega razloga. Prosim te, obvladaj se!«

Kausalja je omedlela, ko je slišala Lakšmanove besede. Ko se je ponovno zavedla, je dejala: »Rama, ali ni sinova dolžnost, da uboga tako očeta kot mater? Ali nimam polovice očetovih pravic? Držati se moraš tudi materinih ukazov. Zato grem tudi jaz s teboj v gozd.«

Rama pa ji je odvrnil: »Očetu je že dovolj hudo, ker se mora ločiti od mene. Zato ga ne smeš zapustiti. Nosiš polovico njegovih bremen. Zato je sedaj tvoja dolžnost, da mu stojiš ob strani, ga podpiraš in ščitiš. Ženina najpomembnejša dolžnost je pomagati možu.«

Ta pogovor je slišala Ramova žena Sita, ki je stala nedaleč stran. Vprašala je Ramo: »Zdi se

mi, da svoje besede prilagajaš in spreminjaš glede na sogovornika in okoliščine. Mene si prosil, naj ostanem in skrbim za očeta in mater, svoji materi pa govoriš, da je ženina prva dolžnost, da stoji možu ob strani. Ali ni moj mož moj Bog? Ali se zahteve do žene in matere med seboj razlikujejo?« Ko je slišal njene besede, je bil Rama nadvse zadovoljen, da se je Sita tako dobro zavedala svojih dolžnosti.

Ko je Lakšmana zmerjal Kaikeji, mu je Rama svetoval: »Kaikeji me ljubi celo bolj kot Bharato. Takšne matere ne bi smel tako grdo zmerjati. Svojo mater in očeta moraš častiti kot Boga. To je naša družinska tradicija. Brezpogojno ubogam očetove besede in spoštujem vse svoje matere.« Na ta način je Rama učil o pravičnosti različne ljudi v skladu z njihovim položajem.

V gozdu je Lakšmana demonki Surpanakhi odrezal nos in ušesa⁵. Pritožila se je Ravani, ki je nato z mogočno vojsko vdrl v gozd. Rama je poklical Lakšmano in mu dejal: »Pomagati mi moraš, zato ubogaj moje besede. Sam se bom soočil s to vojsko demonov. Ti pa odpelji Sito na varno in ostani z njo.«

Vendar Lakšmana tega ni mogel sprejeti. Dejal je: »Ali je res prav, da se sam soočiš s to hordo demonov? Moja dolžnost ni samo

⁵ Beseda trimurti pomeni »tisti, ki ima tri obličja« in označuje tri najpomembnejša hindujska božanstva: Brahma, Višnuja in Šivo. To božansko trojstvo ponazarja vse aspekte Najvišjega boga: stvarnik Brahma predstavlja zemljo, iz katere se rodijo vsa živa bitja, in željo, ki je gibal stvarjenja; zaščitnik Višnu predstavlja vodo, ki ohranja bitja pri življenju, in usmiljenje, ki ščiti stvarstvo; uničevalec Šiva ponazarja uničevalni ogenj, ki pogoltne stvarstvo in ga prenovi.

⁶ Doba, v kateri so se odigrali dogodki, opisani v epu Mahabharata; čas, ko je na zemlji živel Gospod Krišna.

⁷ Demonka Surpanakha se je zaljubila v Ramo, vendar jo je Rama zavrnil, Lakšmana pa ranil.

ščititi Sito. Moja najpomembnejša naloga je služiti tebi. Tvoj brat sem, zato ne morem biti nekje na varnem, medtem, ko si ti v veliki nevarnosti? Ne bom te zapustil!« Rama pa mu je odvrnil: »Človek ima številne dolžnosti in zato se sooča z različnimi situacijami. Delovati moraš okoliščinam primerno, vendar nikoli nepravilno. Ali se res ne zavedaš, da se lahko sam soočim s še tako številnim sovražnikom? Zato naj bo sedaj tvoja edina dolžnost varovanje Site.« S temi prijaznimi besedami, ga je omehčal in prepričal, naj ostane in pazi na Sito. Rama je Lakšmani v uho zašepetal skrivnost, kako pravilno delovati glede na okoliščine.

Lakšmana je nato privolil in odpeljal Sito na varno. Iz skrivališča sta Lakšmana in Sita poslušala trušč silovite bitke in opazovala pobliskavanje orožja. Lakšmana se je le stežka obvladoval. Sita ga je v svojem velikem strahu zmerjala in silila, naj priskoči Rami na pomoč. »Zakaj si svojega brata pustil samega? Pomagaj mu!« je vztrajala.

Lakšmana ji je odvrnil: »Mati, moja najpomembnejša dolžnost je, da dosledno ubogam Ramova navodila. Rama lahko vsakega sovražnika premaga sam. Je vsemogočen in vseprisoten. Moja moč ni nič v primerjavi z njegovo! Ne bom te pustil same.« Tako jo je miril in čakal. Rama je proti sovražnikom uporabil tisočero orožje in uničil sovražno vojsko. Ko se je vrnil z bitke, je bil srečen,

da sta Sita in Lakšmana živa in zdrava.

Kako je lahko Rama sam uničil horde demonov? V resnici Rama ni ena sama oseba, saj ima nešteto oblik. (Bog ima nešteto glav, nešteto oči in nešteto stopal.) Le en sam pogled na Ramo je bil dovolj, da se je cela horda demonov onesvestila.

*Slajše od sladkorja, okusnejše od masla, slastnejše celo od medu!
Z neprestanim ponavljanjem
Božjega imena boš okusil
nektar nesmrtnosti.
Zato nenehno premišluj o
sladkem Božjem imenu.
(pesem v teluščini)*

Lakšmana je dejal Siti: »Celo valove oceana je mogoče prešteti, ni pa besed, s katerimi bi lahko opisali številne Ramove moči. Rama ima nadnaravne sposobnosti, ki presegajo tri gune pojavnega sveta.⁸ Smo zgolj orodje, Rama pa je vsemogočen. Dovolj je že samo, če izgovoriš Ramovo ime.«

V Vedah so zajete vse oblike pravičnega delovanja. Pravilno delovanje pogosto primerjajo z dvosmerno cesto. Ena smer je posvetno delovanje (pravriti), druga pa je nenavezanost (nivritti) V posvetno delovanje spadajo vse dejavnosti, povezane z zunanjim svetom. Glas posvetnega delovanja ti pove, kdaj si lačen: »Jej, otrok moj!« Glas nenavezanosti pa ti pravi: »Otrok moj, samo zato, ker si lačen, še ne pomeni, da

moraš pojesti vse, kar vidiš.« Glas nenavezanosti ti govori, kaj, kdaj in kako moraš jesti. Pot posvetnega delovanja zmede um. Pot nenavezanosti pa očisti srce. Vse, kar je povezano z zunanjimi predmeti, je posvetno, in vse, kar je povezano z notranjimi potrebami, je pot nenavezanosti. Vse, kar zaznavaš z očmi, ušesi in umom, je povezano zgolj s posvetnim. Nenavezanost je onkraj omejitev čutil, kot so oči in ušesa.

Rama je učil nenavezanost. Rama se je rodil kot otrok kralja Dašarathe. Ni se rodil iz Kausaljine maternice, temveč iz žrtvenega ognja.⁹ Vede se utelesijo skozi obred jadžne (žrtvovanja) in zato je Rama utelešenje požrtvovalnosti. To pa ni povezano z naravnimi predmeti. Ramovo načelo presega um in razum.

Kaikeji je res imela Ramo rajši od Bharate, vendar se je vmešala Manthara. Če poskušamo odkriti razloge za Mantharina dejanja, odkrijemo, da je tudi ona ravnala v skladu z vedskimi načeli. Nekega dne je kralj dežele Kekaja na lovu z lokom in puščico ustrelil srnjaka. Srna se je zatekla k svoji materi in ji potožila: »Mati, kralj Kekaje mi je ubil moža. Kaj bo sedaj z menoj?« Njena mati je lahko s posebnim pripomočkom (jantro) obudila mrtve. Svoji hčeri je dejala: »Otrok moj, nikar ne joči. Tvojega mrtvega moža bom ponovno priklicala v življenje.« Odšla je h kralju in mu dejala:

⁸ Gune so osnovne značilnosti pojavnega sveta: sathvaguna je čistost, krepostnost, nesebičnost, radžoguna je dejavnost, strast, čustvenost, želje in sebičnost; thamoguna je nedejavnost, nevednost, tema, pasivnost.

⁹ Ker je bil brez sinov, se je Dašaratha obrnil po nasvet k modrecu Vasišthi, ki je zanj opravil žrtveni obred.

»O, kralj, nisi pravilno ravnal, ko si ubil moža moje hčere. Tvoja dejanja ne bi smela biti razdiralna. Tako kot sedaj zaradi smrti svojega zeta trpim jaz, boš trpel tudi ti, ko boš izgubil svojega zeta. Poskrbela bom za to!«

Ta srnja mati se je ponovno rodila kot Manthara in povzročila Dašarathovo smrt, ki je bil zet Kaikejinega očeta. Če pozorno razmislimo o nekaterih dogodkih, opisanih v Ramajani, odkrijemo neštete vedске resnice. Vede, Šastre in Purane so medsebojno povezane in odvisne, zato jih ne bi smeli proučevati ločeno. Ne bi jih smeli ločevati, kot da nimajo ničesar skupnega. Tako imenovani učenjaki se teh svetih spisov lotevajo s posvetnimi merili in jih proučujejo iz različnih zornih kotov kot povsem ločena dela. Dobro in zlo se prepletata in nihče ju ne more popolnoma ločiti med seboj. Isto razmerje povezanosti in kontrastnosti, ki ga lahko opazujemo med svetlim obrazom in črnimi lasmi, je značilno tudi za dobro in zlo. Brez Ravane tudi Rama ne bi zaslovel in postal priljubljen med ljudmi. Ravana ni bil običajen človek. Imel je enako znanje kot Rama, vendar tega znanja ni udeleževal. Zato je trpel zaradi »slabo prebavljenega« znanja. Nasprotno pa je Rama udeleževal vse svoje znanje, ga »dobro prebavil« in s tem povzdignil tudi svoje ljudstvo.

Obstajata dve vrsti učenja: notranja in zunanja. Snov, ki se jo

učite na pamet in izlijete na svoje testne pole, je učenje, usmerjeno navzven. Če pa se učite iz srca, občutite polnost in izkusite blaženost, je vaše učenje usmerjeno navznoter. V tem je razlika med »izobraževanjem« in »educare«.¹⁰ Vaš cilj bi moral biti »educare« in ne zgolj izobraževanje.

Manthara ni nikoli pozabila svoje odločitve. Zato se je odločila zastrupiti Kaikejin um in jo odvrniti od njene naravne predanosti in čuta za dolžnost, ki ju je imela kot Dašarathova žena. Pred Kaikejino palačo so se razlegale fanfare, bobni in radostnovzklikanje Dašarathovega sprevoda. Dašaratha je v vsem svojem kraljevem blišču prihajal k Kaikeji, da ji sporoči svojo odločitev o Ramovem kronanju. Grbasta Manthara je pritekla k oknu, da bi videla, čemu ves ta hrup. Ves ta pomp se ji je zdel neokusen. Ko se je odmaknila od okna, je srečala Kausaljino služkinjo. Bila je na poti h Kaikeji, da bi ji pokazala obleke in nakit, ki ji jih je podarila Kausalja. Manthara jo je vprašala, od kod ji vse te dragocenosti. Služkinja ji je odgovorila: »Kausaljin sin Rama bo kronan, zato je radostna Kausalja vsem svojim služkinjam podarila obleke in dragulje.«

Mantharo je to nadvse razjezilo. Bila je ljubosumna, ker sama ni ničesar dobila v dar. Takšne misli so se ji podile po glavi, ko je nemudoma odhitela h Kaikeji in jo vprašala: »Zakaj si tako nališpana?«

Kaikeji se sprva ni zmenila za njene besede, Manthara pa je stopila bližje in ji dejala: »Tepka, ali res misliš, da te Dašaratha ljubi bolj kot ostale? To je zgolj prevara. Boš že videla, kaj te bo še doletelo. Poslušaj, kaj ti imam povedati!« S temi besedami jo je potrepljala po ramenu in z njenim dotikom se je vsa Mantharina zloba prenesla na Kaikeji.

Zelo nevarno se je družiti z ljudi, ki imajo slabe navade. Že bežen stik s takšnimi osebami vas lahko zastrupi. Kaikeji, ki je Ramo do tedaj nadvse ljubila, se je v trenutku zarotila proti njemu. Manthara ji je dejala: »Spomni se, kako si Dašarathi pomagala med bojem s Šaradušano. Ko je kolo na Dašarathovem vozu grozilo, da bo odpadlo, si s prstom zamašila luknjo, iz katere je padel zatič in tako obdržala kolo na njegovem mestu dokler Dašaratha ni premagal sovražnika. Takrat ti je Dašaratha v zahvalo obljubil, da ti bo izpolnil dve želji. Dejala si mu, da ga boš za njih prosila kasneje in kralj ti je obljubil, da bo držal besedo. Sedaj je prišel čas, da ti izpolni želji. Zato prosi Dašaratho, naj Ramo izžene za štirinajst let v divjino in zahtevaj, naj namesto njega takoj okrona Bharato. Poglej, Dašaratha je že tu! Snemi ves nakit in se ulezi na tla v svoji sobani.«

Kaikeji jo je ubogala. Takoj za tem je vstopil kralj in poklical Kaikeji, vendar odgovora ni bilo. Nasprotno mu je stopila Manthara in dejala:

¹⁰ Educare je izobraževalni program, ki ga je na temeljih človeških vrednot razvil Sri Sathya Sai Baba.

»Pojdi in sam poglej!« Dašaratho je prizor pretresel. Nežno je vprašal: »Kaikeji, kaj ti je?« Ni mu odgovorila. Dašaratha je vztrajal: »Kaikeji, sedaj ni primeren čas za takšno vedenje. Rama bo vsak čas postal kralj, to je zelo pomemben dogodek v mojem življenju. Ob takšnem veselem dogodku se ne bi smela tako kislo držati. Kaj želiš? Palačo, nakit ali kaj drugega? Samo reci besedo in tvoje bo!«

Kaikeji mu je odgovorila, da si ne želi nič od tega. Nato je tako, kot ji je naročila Manthara, izrekla svoje zahteve. Ko je Dašaratha slišal njene besede, je omedlel. Manthara je Kaikeji pahnila v nesrečo v navalu zavisti. Nikomur, ki ga obsede demon zavisti, ni prizanešeno. Dašaratha je takole rotil Kaikeji: »Zakaj se te je polastila zavist? To te bo samo spravilo na slab glas.« Vendar je bila Kaikeji neomajna.

Bhagavan vam vedno znova prigovarja: »Ne družite se z ljudmi, ki imajo slabe navade.« Ne družite se z zavistneži, četudi za ceno lastnega življenja. Manthara je bila poosebljen je zavisti. Tako je bila zavistna, da je zastrupila tudi neizmerno materinsko ljubezen, ki jo je Kaikeji čutila do Rame. Vsakršno Dašarathovo prigovarjanje je bilo zaman. Prav takrat je vstopil Rama, ki je bil že pripravljen za kronanje, da bi se poklonil svojim staršem. Ko je videl, kaj se dogaja, je vprašal

Kaikeji: »Mati, kaj je narobe?« Kaikeji mu ni odgovorila, zato mu je o njenih željah povedala Manthara. Dejala mu je: »Takrat ji je tvoj oče dal obljubo, ki pa jo sedaj hoče prelomiti.«

Ko je slišal njene besede, je Rama dejal: »Mati, ravnal se bom po očetovih besedah. Obljube ne sme nihče prelomiti. Takšno dejanje bi naši rodbini prineslo veliko sramoto. Zato se bom takoj odpravil v divjino.«

Manthara je še isti trenutek v sobo prinesla oblačila iz ljubja. Zavistnež nikoli ne okleva, ko se enkrat odloči vzeti vajeti v svoje roke. Rama se je takoj preoblekel. Poslovil se je od očeta, ki pa se ni zavedal, kaj se dogaja okrog njega. Kaikeji je Rama dejala: »Ali tvoj oče in mati v tvojih očeh nista enakovredna? Kot tvoja mati ti ukazujem, da takoj odideš v gozd!« Rama ji ni ugovarjal, temveč ji je nemudoma ustregel.

V Ramajani sta Ravana in Manthara primera oseb, ki gojijo zle želje. Ravana je umrl v bitki, Manthara pa še danes živi kot zavist. Nihče ne more uničiti »Manthare«. Vse, kar lahko storimo je, da se ne zmenimo svoje dolžnosti. Ko jo je Lakšmana hotel ubiti, ga je Rama ustavil z besedami: »Nihče ne sme ubiti ženske.« Zavist je najhujša od vseh slabih lastnostmi. Zaradi zavisti je razdejanih tri četrtnine sveta. Zavist ne pozna nobenih meja.

Ljudje si zavidajo premoženje, lepoto in izobrazbo ter želijo drug drugega pogubiti. Ne bi smeli govoriti in poslušati slabih stvari in sodelovati pri slabih dejanjih. To je bistvo nauka Ramajane.

Mantharine besede so bile zle, Kaikeji pa jo je ubogala. Kaj se je na koncu zgodilo z njima? Prišli sta na slab glas. Ali danes lahko najdete žensko z imenom Kaikeji ali Manthara? Obstajajo ženske z imenom Kausalja, vendar ni nobene z imenom Kaikeji ali Manthara. Kičaka je nadlegoval Draupadi in zato ga je pokončal Bhima.¹¹ Ali najdete koga z imenom Kičaka? Nikogar. Vse tiste, ki govorijo in povzročajo zlo, bi morali pregnati s tega sveta.

Ramajana nam kaže pot idealnega življenja. Zato jo nadvse cenijo ljudje vseh dežel in vseh jezikov. Ta sveti ep nikoli ne zastara in vedno navdihuje. Njegova slava se s časom ni prav nič zmanjšala. Ohranil se je, ker govori o svetih idealih.

Nekega dne je Andžanejeva¹² mati Andžana Devi obiskala Kausaljo. Kausalja jo je vprašala, kdo je. Andžana Devi se je predstavila z naslednjimi besedami: »Sem Andžanejeva mati, mati junaka, ki je z enim samim skokom prečkal širni ocean.« Čez nekaj časa jo je obiskala tudi mati modreca Agastje. Predstavila se je z besedami: »Sem mati moža, ki je

¹¹ Zgodba iz epa Mahabharata. Draupadi je bila žena petih bratov Pandav. Nekega dne je njeno lepoto opazil princ Kičaka in jo zalezoval kljub temu, da je vedel, da je poročena. Za svoja sramotna dejanja je plačal z življenjem. Draupadino sramoto je maščeval Bhima, eden od bratov Pandav.

¹² Andžaneja je drugo ime za opičjega kralja Hanumana, ki je z enim samim skokom prečkal morje, se prebil v Lanko in pomagal Rami osvoboditi Sito iz Ravanovega ujetništva.

z enim samim požirkom pogoltnil ocean.« Kausalja pa jima je dejala: »Vajina sinova sta ta veličastna podviga dosegla zaradi neizmerne moči mojega sina Rame in njegovega imena.«

Med pogovorom je vstopil Rama in vprašal: »Mati, o čem se pogovarjate?« Kausalja je odgovorila: »Pogovarjamo se o slavi tvojega imena.«

Rama pa je odvrnil: »Mati, ne zaradi mojega imena, temveč zaradi moje volje sta dosegla tako veličastna podviga. Veliko jih je, ki opevajo moje ime, vendar ali je vsak izmed njih sposoben žeti njegove koristi? Najpomembnejše je čisto srce.«

Kdor je čist, potrpežljiv in vztrajen, je Bog. Odločno bi si morali prizadevati za dobro in kljub težavam ohraniti mir. Ne želite si slave in bogastva. Naj vaše srce ostane sveto. Naj bodo vsa vaša dejanja dobra. To bi morala biti vaša duhovna disciplina (sadhana).

Da bi opisal plemenitost in veličino Ramove božanske moči, je Tjagaradža sestavil čudovito pesem: »Oh, Rama, ali bi brez Tvoje božanske moči opica zmogla prečkati ocean? Ali bi Lakšmi, boginja blagostanja, postala Tvoja družica? Ali bi te častil Lakšmana? Ali bi ti bil razumni Bharata tako vdan? Ni besed, s katerimi bi lahko opisali Tvojo božansko moč.« Kljub temu, da ljudje že več tisoč let praznujejo Ramov rojstni dan, se niso sposobni odreči svojim slabim navadam. Praznovanje kateregakoli praznika postane smiselno le, če pride do spremembe v vaših srcih.

Študentje!

Mladi ste in pred vami je še dolga pot. Družba je kot vlak. Vsi starejši bodo morali kmalu izstopiti, vas pa čaka še dolgo potovanje. Zato okrog svojega sedeža vzdržujte red in čistočo, da bo vaše potovanje udobno. V mislih imejte svoj cilj in vaša bo Božja milost. Z vsem srcem opevajte Ramovo ime. Ustoličite ga v svojem srcu in posvetite svoje življenje. Rama je kot duša (atma) prisoten v vsakem srcu. Zato je znan tudi kot Atma Rama. Duša je nespremenljiva, je vaša prava narava. Verjemite, da ste Bog (aham Brahmasmi)!

Utelešenja ljubezni!

Kot veste se Prašanthe nilajam nahaja v pokrajini Rajalasima, ki je znana po vročih poletjih. Četudi ste tukaj zelo srečni, vaše telo mogoče ne bo preneslo te poletne vročine. Visoke temperature so za ta letni čas nekaj običajnega. Kdor želi, lahko odide. Nikomur ni potrebno čakati na Svamijevo dovoljenje. Odidite srečni in se srečni vrnite junija.

Bhagavan je zaključil svoj govor z bhadžanoma »Rama Rama Rama Sita« in »Rama kodanda Rama«.

Prevedla: Tina

Uredila: Ljubica Klančar

MALIKI SO KAŽIPOTI K BOGU

Božanski govor
Bhagavana Sri Sathya
Sai Babe
ob prazniku
Mahašivarathri
Dvorana Sai kulvant,
Prašanthe nilajam, 12.
marec 2002

Bog je temelj veselja.
Resnica je bistvo Boga.
Vrlina plemenitih duš je resnica.
Takšne plemenite duše so
božanske.

(sanskrtski verzi)

Utelešenja ljubezni!

Naši predniki so na različne načine proučevali Božansko naravo, toda ni jim uspelo spoznati resničnosti. Zato so začeli častiti naravo (prakriti). Nato se je med Indijci razširilo čaščenje malikov. Vsako bitje, ki se rodi v tem stvarstvu, ima določeno obliko (murthi). Maliki so negibni in ne premorejo ljubezni, usmiljenja in obzirnosti. Zato nekateri ljudje nasprotujejo čaščenju malikov, vendar nimajo prav. Na predmete vedno pokažete s kazalcem in rečete: »To je roža, kozarec,...« Tako so tudi maliki kažipoti k Bogu. Ko boste enkrat spoznali Boga, ne boste več potrebovali smerokazov, malikov. Če je tako, ali je potem čaščenje malikov res nespametno? Ali ne častite podob svojih staršev in starih staršev? So

te podobe žive? Ne. Prav tako ne premorejo usmiljenja, ljubezni in požrtvovalnosti. Zakaj jih potem častite? Ker vas spominjajo na vrline in ideale vaših staršev. Vzemite na primer bankovec za sto rupij, ki meri 10 č 15 cm. V njem ni niti življenja niti kreposti, kot sta ljubezen in sočutje. Kljub temu ga imajo ljudje radi in si ga želijo posedovati. Je kdo na svetu, ki ne mara denarja? Vsak ima rad denar, ne glede na narodnost ali veroizpoved. Nešteto ljudi žrtvuje življenje za denar. Bankovec je dragocen, ker nosi vladni pečat. Tudi državno zastavo spoštujemo zaradi vrednot, ki jih predstavlja, čeprav je v bistvu samo navaden kos blaga. Če mislite, da je čaščenje malikov nespametno, potem morate prenehati častiti tudi denar in zastavo, ki sta prav tako brez življenja. Človek svoja prepričanja oblikuje glede na to, kaj mu je všeč in kaj ne.

Bog prežema ves svet (isavasjam idam džagat). Vsako bitje je utelešenje Ešvare¹³ (Boga). Pravijo tudi, da Ešvara prebiva v vseh bitjih (Ešvara sarva bhutanam). V obliki zavesti je prisoten v vseh bitjih. Bog je gospodar šestih oblik blagostanja: pravičnosti (dharma), bogastva (aisvarje), slave (jašas), moči (šakti), modrosti (džnane) in nenavezanosti (vairagje). Ešvara ima še eno ime: San(m)kara. 'San' pomeni večno blaženost (čidanandam) in dušno blaženost (atmanandam). 'Kara' pomeni

darovalec. Zato Sankara pomeni darovalec večne blaženosti. Vsaka beseda ima globok notranji pomen. Na primer, ime Sathya Sai je drug izraz za Rig vedo. 'Sa', 'Aa' in 'Ja' v besedi Sai pomenijo Samo vedo, Atharvano vedo in Jadžur vedo. Tako je Sathya Sai utelešenje štirih Ved. Kaj pomeni beseda 'linga'?¹⁴ Je simbol božanskosti, saj ne pozna začetka in konca. Bog prebiva v srcu vseh ljudi. Beseda hridaja (srce) pomeni 'sočutja

polno'. Torej je Bog utelešenje sočutja.

Današnji človek ne more razumeti božanskega načela. Čeprav poznamo različne načine čaščenja, so vsi namenjeni različnim oblikam istega Boga. Lahko ga imenujete Rama, Krišna, Ešvara,... Vendar so vsi eno. So imena istega Boga. Vsak časti tisto obliko, ki mu je ljuba. Nekateri častijo

Ramo, ker jih privlači Ramovo ime in obličje. Pravijo, da Rama očara vsako srce (ramajate iti Rama).

Danes je Mahašivarathri, sveta noč. Šiva predstavlja proces dihanja, 'soham', ki je lasten vsakemu človeku. Soham imenujemo tudi Hamsa gajatri.¹⁵ '(A)ham' se nanaša na 'jaz', 'so' pomeni 'ta' (Bog). Torej vsak dan, z vsakim dihom, 21.600-krat ponovimo 'jaz sem Bog'. Ta nauk živi že od davnih časov.

Kot prst kaže na rožo, malik kaže na Boga. Zato čaščenje malikov ni nespametno. Nikoli ne prezirajte malikov zgolj zato, ker so negibni. Celo v negibnih predmetih je zavest (čaitanja). Bog (Brahman) je subtilnejši od najsubtilnejšega in večji od največjega (anoranjana mahato mahijan). Zavest je prisotna v najmanjšem in v največjem. Mogoče se vam nek predmet zdi negiben, toda z vedskega stališča je vse zavest. Nespametno je, da se ne zmenite za prisotnost zavesti. Mogoče se sprašujete, zakaj zavesti ni mogoče videti s prostim očesom, če je vseprežemajoča? Vsi dobro veste, da vsaka kapljica mleka vsebuje maslo. Ali lahko to zanikate zgolj zato, ker ga ne morete videti s prostim očesom? Maslo pridobivamo s sirjenjem in mešanjem mleka. Človek zavesti ne vidi iz dveh razlogov: ker je slep za svoje številne napake,

¹³ Ešvara je drugo ime za Šivo.

¹⁴ Lingam; kozmično jajce, simbol brezobličnega Boga, najvišjega absoluta.

¹⁵ Mantra So-ham: z vsakim vdihom izrečemo zlog so in z vsakim izdihom zlog ham. To naj bi bil tudi naravni zvok našega dihanja.

in ker napihuje še tako majhne napake drugih.

Boga lahko spoznate samo, ko prenehate skrivati lastne napake in poudarjati napake drugih. Iskati napake pri drugih ljudeh je velik greh. Raje se posvetite lastnim pomanjkljivostim. Naj bodo vaše lastne, še tako majhne pomanjkljivosti velike v vaših očeh in jih poskušajte odpraviti. Ne menite se za napake drugih ne glede, kako velike se. Ne opravljajte drugih, temveč bodite kritični do sebe. Vprašajte se, kako se morate kot človeško bitje obnašati. Resnična duhovna vaja je iskanje in odpravljanje lastnih pomanjkljivosti. To pomeni opuščanje slabih nagnjenj in negovanje plemenitih. To je duhovna vaja ali 'Sa' 'Dhana'.¹⁶ 'Sa' predstavlja Boga, ki je utelešenje vseh oblik blagostanja ali 'Dhane'. Danes vse več ljudi išče napake pri drugih. To je vzrok za pomanjkanje miru v družbi. Kdor si želi miru, mora odpraviti vse svoje pomanjkljivosti. Le tako boste spoznali Boga.

Človek je podlegel jezi. Kdo je žrtev jeze? Nihče drug kot tisti, ki se jezi.

*Jeza je tvoj sovražnik,
mir je tvoj ščit,
sočutje je tvoj brat,
sreča so nebesa,
bridkost je pekel.
(pesem v teluščini)*

Zato nadzorujte svojo jezo. Ne mislite, da ste vredni več kot drugi.

Kje je Bog? V vsakem človeku, v vsakem živem bitju. Zato pravijo: »Bog prebiva v vseh bitjih.« (Ešvara sarva bhutanam.) Bog si nadene človeško telo. (Daivam manuša rupena.) Ko bodo za vas vsi božanski, ne boste nikoli več nikogar obrekovali. Bog sodi človeka po njegovih občutkih in ne po njegovih dejanjih. Zato se potrudite in preusmerite pozornost v svojo notranjost. Kdor se ravna samo po tem, kar vidi zunaj sebe, je žival. Resničen človek je tisti, ki upira svoj pogled navznoter. Tisti trenutek, ko žival zagleda zeleno polje, brez pomišljanja oddrvi tja. Človek pa mora uporabiti svojo sposobnost razlikovanja med slabim in dobrim in delovati temu primerno. Človek bi se moral vedno zavedati svojih dolžnosti. V nasprotnem primeru bo drago plačal za svojo nepremišljenost. Če avtobus ali letalo zamuja, bodo potniki začeli kritizirati vse odgovorne. To je zato, ker odgovorni niso dosledno opravili svoje dolžnosti. Če ne boste vestno izpolnjevali svojih dolžnosti, boste kmalu postali tarča kritikov.

Človek ne more veljati za človeško bitje, dokler ne začne udeležati človeških vrednot ljubezni, miru, resnice, pravega delovanja in nenasilja. Te vrednote so človekov

življenjski dih. Brez njih človek umre. Vsak je sam odgovoren za svoj propad. Če človek ne udeležanja teh človeških vrednot, je kriv lastne smrti.

Utelešenja ljubezni!

Ljubezen je vaše največje premoženje. Negujte ljubezen in vedno govorite resnico. Vendar je resnica lahko neprijetna, zato ljudje raje lažejo. Ljudem se steklenica mleka, ki jim jo dostavijo na hišni prag, ne zdi prav nič posebnega, za steklenico žganja pa so pripravljene prepotovati več kilometrov. Laganje je postalo nekaj običajnega. Laž mogoče zadovolji druge ljudi, ne pa tudi vaše vesti. Namesto, da ustrezete drugim ljudem, najprej ustrezite svoji vesti. Sledite poti resnice ne glede na okoliščine. Če pa resnica lahko koga prizadene ali ogrozi, molčite. Nekoč je bil puščavnik globoko zatopljen v premišljevanje o Bogu. Zaobljubil se je, da bo vedno govoril resnico. Gospod Ešvara se je odločil, da ga bo preizkusil. Nadel si je podobo lovca in začel loviti srno, ki se je v strahu skrila za grm tik ob puščavnikovem bivališču. Puščavnik je to opazil. Ko ga je lovec vprašal, kje je srna, se je znašel v precepu. Ni mogel hliniti nevednosti in reči, da srne ni videl, saj bi to bila navadna laž. Srne pa tudi ni mogel izdati, ker bi jo lovec ubil. Tako bi bil udeležen pri zločinu. Hitro je pomolil k Ešvari, da bi mu pokazal pot iz zagate. Po Božji milosti ga je prešinila sijajna ideja. Bog je vedno s teboj, v tebi, okrog tebe, nad teboj; vodi te in

¹⁶ Sadhana.

Govor

je tvoj varuh. Čemu potem strah, če je Bog tu? Puščavnik je takole odgovoril lovcu: »O, lovec, kdor vidi, ne more govoriti, kdor govori, ne more videti.« S tem pretkanim odgovorom puščavnik ni ostal samo zvest resnici, temveč je tudi obvaroval srno. Nato si je Ešvara nadel svoje pravo obličje in dejal: »Takšna obzirnost (jukti), ki je v tvojo korist in v korist drugih, je resnična joga.«¹⁷ Zato pravijo, da je resnica življenje jezika, pravičnost življenje rok in nenasilje življenje srca. Šivaratri praznujemo zato, da bi spoznali pomen teh vrednot.

Šiva pomeni tudi ponižnost. Kdor je ponižen, je srečen (šivam). In obratno, kdor je sebičen, je mrlič (savam).

Z nenehno molitvijo lahko človek premaga vse tegobe. Negovati bi morali plemenite misli in pomagati ljudem v stiski. Nikogar ne smete prizadeti. Gorje, ki ga povzročite drugemu, se vam bo maščevalo. Opravljanje in obtoževanje sta slabi posvetni lastnosti. Negujte pozitivna nagnjenja. Kakšno korist imate od vse vaše izobrazbe, če ne morete opustiti lastnih slabih nagnjenj?

*Kljub svoji izobrazbi in razumu,
nеспametnež ne bo spoznal, kdo v
resnici je
in hudobnež ne bo opustil svojih
slabih navad.
Moderna izobrazba ti podarja
zgoľ dejstva,
ne pa tudi popolne modrosti
Kakšno korist imaš od posvetne*

*izobrazbe,
če te ne pripelje v nesmrtnost?
Pridobi si izobrazbo,
ki ti bo podarila nesmrtnost.
(pesem v teluščini)*

Če služiš drugim, si zaslužen, če pa jih prizadeneš, grešiš (paropakara punjaja, papaja parapidanam). Vedno pomagaj, nikoli ne rani! To je bistvo osemnajstih Puran.¹⁸ Ni pomembno, če trpiš. Ne smeš pa dopustiti, da bi trpeli drugi. Zate bo poskrbel Bog.

Vaše vedenje bi moralo biti vredno človeka. Moralnost (niti) in popolnost (nidžajati) sta življenjski načeli človeštva (manave džathi). Negujte moralnost in bodite pošteni. Le tako boste spoznali Boga.

Najpomembnejši nauk indijske kulture govori, kako videti enost v različnosti. Toda danes človek v svoji sebičnosti ustvarja razlike v enosti.

Utelešenja božanske duše!

‘Jaz’ in ‘moje’ naj vam nikoli ne bo pomembno. Najprej spoznajte, kdo ste. Vprašajte se: »Kdo sem?« Ko boste spoznali, kdo v resnici ste, boste videli, da je vse eno. Ko boste spoznali, da ste utelešenje božanske duše, boste spoznali, da so tudi vsi drugi ljudje utelešenja iste duše. Vendar pa je v vsakodnevem življenju težko prepoznati to enakost.

Kaj je duhovnost (adhjatkam)?

Prava duhovnost je izkoreninjanje živalskih lastnosti in vzpenjanje do božanskih višin. Beseda adhjatmikam ali duhovnost je sestavljena iz adhi, kar pomeni večer, in atme, ki je duša. Zato je resnična duhovnost povezana z večno dušo. Prava duhovnost je spoznanje, da smo jaz in vi eno.

Ko je Dharmaradža Krišni daroval agratambulam,¹⁹ je bil hudobni Sisupala prepričan, da si Krišna tega ne zasluži. Brez konca je obrekoval Krišno, rekoč:

*Ali misliš, da si to čast zaslužiš
zato, ker si kradel pastircam
sarije, medtem ko so se kopale?
Ali misliš, da si to čast zaslužiš,
ker si se šalil z njimi?
Nehaj se poveličevati in raje molči!
(pesem v teluščini)*

Krišna je smehljaje odgovoril: »Da, prav imaš.« Dharmaradžo je to zelo prizadelo, padel je pred Krišnova stopala in dejal: »O, Gospod! Kako se lahko smehljaš, ko te tako zmerjajo? Smejiš se, jaz pa pretakam solze žalosti.« Krišna mu je odgovoril: »Dharmaradža, tako hvala kot graja sta namenjeni telesu, ne duši. Zakaj naj bi me zmerjanje prizadelo in hvaljenje razveselilo? Sami obsojamo lastno telo, ker je podvrženo boleznim in nam povzroča trpljenje. Zato vedi, kdor obrekuje tvoje telo, ti dela uslugo.« Dharmaradža je bil brezmejno zadovoljen s Krišnovim odgovorom in je dejal: »Ljudje trpijo zaradi nevednosti,

¹⁷ Joga pomeni disciplino, samoobvladovanje in koncentracijo.

¹⁸ Indijski sveti spisi.

¹⁹ Največji dar.

Govor

ker je premalo takšnih učiteljev, kot si ti.«

Kaj pa Durjodhana? Ni bil nevednež. Toda kljub velikemu poznavanju pravičnosti in nepravičnosti je podlegel nevednosti. Dharmaradži je dejal, naj molči. Kaj je molk? Nikoli ne obrekujte drugih. Molk še nikoli ni rodil prepira (mounath kalaham nasthi). Pozdravljajte tiste, ki vas žalijo. Ne vračajte žalitev z žalitvijo. Če se obnašate tako kot vaš nasprotnik, ne boste nikoli boljši od njega. Kako lahko govorite, da se drugi motijo, če vi niste prav nič drugačni od njih? Nikoli se ne obnašajte na tak način. Pustite, naj bodo tisti, ki so žaljivi, žaljivi še naprej. Ne odzivajte se na to. Vsem privoščite, da bi bili srečni. Vsak dan molimo: »Naj bodo vsi ljudje na svetu srečni - loka samastha sukhino bhavantu.« Ko so srečni vsi, ste srečni tudi vi. Prosimo za blagostanje, bogastvo in zdravje vseh ljudi. Nikoli drugemu ne privoščite nesreče. Na tem svetu ni prostora za sovraštvo. Vsi so prijatelji. Če vztrajate pri tem, če želite vsem dobro, če molite za njihov napredek, boste postali vzor vsemu svetu. Na tem svetu ste se rodili samo za ta ideal. Stvarjenje vsakega posameznika ima točno določen namen. Bog vas je ustvaril s tem namenom. Zato ste obdarjeni s sposobnostjo, da ljubite. Delujte v skladu z vašo vestjo. Posvetite Bogu vsa vaša dejanja.

*O, Gospod!
Srce, ki si mi ga podaril,
vsa njegova dejanja,
Ti podarjam nazaj.
Kaj naj častim,
če ne Tvoja stopala?*

*Ponižno Te prosim,
sprejmi moj dar!*

(pesem v teluščini)

Resnično dragoceno darilo, ki mi ga lahko podarite, je ljubezen. Moja dolžnost je podeliti to ljubezen z vsemi bitji. Na ta način vam kažem, da cenim vaše darilo. Vsi se izogibajo človeka, ki je poln jeze, sovraštva in zavisti, tudi njegova žena in otroci bežijo stran od njega. Zato ne smete gojiti teh negativnih občutkov. Ko boste razumeli načelo ljubezni, se bodo vsa vaša negativna nagnjenja razblinila. Človečnost je v bistvu božanskost. Otrok se rodi neomadeževan, z odraščanjem pa se vse bolj navzema slabih navad. Sami ste krivi za svoje slabe navade. Na koncu bodo slabe navade uničile vašo človečnost. Ne uničujte svoje človečnosti! Kako sveta, plemenita, skromna in dragocena je človečnost! Vi pa jo namenoma uničujete. Nikoli nikogar ne prizadenite zaradi svojih sebičnih in nenasitnih želja. Veselite se sreče drugih. Le tako boste živeli svojo človečnost. Ker ste se rodili kot človek, ne smete biti podli. Brezsrčnost je značilnost živali. Če boste prizadeli druge, boste izgubili svojo človečnost in postali žival. Če boste grozili drugim, boste postali podivjana zver. Če vas kdo prestraši, ste kot preganjana žival. Toda vi niste zver, niti preganjana žival. Ste človek. Zato nikoli nikogar ne prizadenite. Negujte občutek sreče. Tako boste dvojno srečni. Bog neprestano ponavlja: »Naj se zgodi!« (Thathastu, thathastu!) Zgodilo se bo, kar si želite. Če so vaši nameni nepošteni, se ne more zgoditi nič dobrega. Če pa

ste vedno polni dobrih namenov, vas bo Bog blagoslovil. Posledice vseh vaših dejanj se odražajo v povratnih dejanjih. Mogoče ne takoj, toda zagotovo slej ko prej. Zato morate živeti tako, da ne boste nikogar ranili in da ne boste nikoli ranjeni. Samo tako boste srečni. Uporabite svoje znanje. Spoštujte in bodite spoštovani. To je prava človečnost. Ljubite in bodite ljubljeni. Vaša izobrazba je namenjena negovanju teh vrlin.

Univerzitetni študij je omejen na posamezne predmete. Kakšno vrednost ima takšna ozka usmeritev? Vsa ta akademska prizadevanja so v svojem bistvu negativna. V teluščini obstaja rek, ki pravi, da je perica sposobnejša od znanstvenika. Ko perica odide iz vaše hiše z umazanim perilom, si natanko zapišete, katere kose perila je odnesla in njihovo število. Perici pa ni potrebno ničesar zapisovati. Vse si natanko zapomni in pravočasno vrne vse vaše perilo, oprano in zlikano. Katere šole je obiskovala? Šola ni edini kraj, kjer se učite. Učiti se morate tudi pozitivnih stvari. Vaša izobrazba mora biti v korist vsej družbi. Čisti boste samo, če boste pomagali drugim.

Naši predniki so častili naravo. Narava nam daje hrano, obleko in streho nad glavo. Pa ne samo to, daje nam tudi dragocene kovine, kot sta zlato in srebro. Zakaj torej ne bi častili narave? Vse oblike čaščenje naših prednikov so zelo svete. Častiti morate mater zemljo (bhumatho), mater kravo (gomatho), matere Vede (Vedamatho) in fizično mater

(dehamatho). Svetu vlada zmeda, ker so ljudje prenehali častiti Boga. Ljudi z vseh strani obkroža gorje, ker so izgubili vero vase. Kaj imamo od življenja, če nimamo samozaupanja? Samo čaščenje Boga lahko obvaruje narod. Domovini bo zavladovalo blagostanje in napredek in ljudje bodo našli srečo, ko bodo začeli premišljevati o Bogu. Kot del vsakodnevne molitve trikrat ponovimo mantró štanti.²⁰ Kaj to pomeni? Da želimo doseči mir na treh ravneh: na fizični, mentalni in duhovni. V zunanjem svetu ni miru (peace), temveč samo razdor (pieces). Mir v resnici prebiva v vas samih. Potrudite se izraziti svoj notranji mir.

Utelesenja ljubezni!

Vso noč opevajte Božje ime in širite to duhovno energijo po vsem svetu. Kdo je Ešvara? Je vseprežemajoč. Tako kot veter svobodno pihlja čez vsa polja in gore, tako je tudi načelo Ešvare prisotno vsepovsod. Delite svojo ljubezen z vsemi in širite Božje ime po vsem svetu.

Bhagavan je svoj govor zaključil z bhadžanom Hari Badžan bina sukha santhi nahi...

Prevedel: Marijan

Uredila: Ljubica Klančar

²⁰ Mir.

MAHAŠIVARATHRI

Popotovanje od teme k svetlobi

Marca, 14. dan po polni luni, Indijci praznujejo Šivov praznik, ki traja ves dan in vso noč do jutra. Posvečen je velikemu bogu Šivi, kozmičnemu plesalcu, gospodarju svetega Oma, vladarju časa, asketu, ki je sežgal boga želja in se posul z njegovim pepelom, zaščitniku vseh iskalcev, kralju jogijev, tistemu, ki briše karmo prejšnjih življenj in nudi zatočišče vsem.

Njegov simbol je lingam, kozmično jajce, iz katerega pri prapoku na začetku časa nastane veselje in zavibrira mantra OM NAMAĦ ŠIVAĦA. Njegovo prebivališče je na gori Kailaš, kjer izvira sveta reka Ganges. V rokah drži trizob, simbol materialne, duhovne in eterične ravni bivanja. Igra na boben, katerega ritem ohranja kozmos v gibanju. Ko zatrobi na školjko, očisti prostor disharmonije in neskladja.

Mahašivarathri ali velika Šivova noč je noč posvetitve, predanosti in razsvetlitve, ko je luna, ki je božanstvo uma, prisotna z najmanj svoje moči. Ratri pomeni temo noči, ki se prerodi v svetlobo. Ljudje danes trpijo zaradi pomanjkanja miru in ljubezni. To dvoje pa človek lahko doseže le, če se spoji z božanskim v sebi. Vse druge želje so brez pomena.

Ravnati je potrebno skladno z vrednotami: Mirom, Ljubeznijo, Nenasiljem, Resnico in Pravilnim delovanjem.

Duhovni iskalci, ki se srečajo v molitvi, premišljevanju in petju duhovnih pesmi, na stežaj odprejo srce ljubezni.

V Indiji molijo: »Loka samastah sukhinu bhavantu« - Naj bodo bitja vseh svetov radostna. Molimo za mir, blagostanje in zdravje vseh, ker ko so drugi srečni, tudi sam začutiš srečo. Ker smo rojeni za ta ideal, smo obdarjeni s sposobnostjo ljubiti.

V duhovnem centru, imenovanem »Prašanthi nilajam« ali »Prebivališče večnega miru«, velikega učitelja človeštva Sathya Sai Babe se Mahašivarathri praznuje s predanostjo in spoštovanjem. Sai Baba, ki je Šivov avatar, torej ljubezen sama, se je pojavil v času, ko človeštvo išče novo pot k svetlobi.

Vse večje neskladje med materialnim in duhovnim, neprestani oboroženi spopadi in postopno ekološko uničenje planeta so nas pripeljali v globoko duhovno in etično krizo.

Sai Baba pravi: »Utelesil sem se kot človek zato, da bi zaščitil

Razmišljanja

dobro in postavil čvrste temelje pravičnosti, da bi človeštvo usmeril nazaj na pot Miru. V današnjem času razcepljenost in sovraštvo ogrožata mir v družinah, šolah, mestih, deželah in različnih veroizpovedih. Svetniki in modreci so prihod Gospodov željno pričakovali. Vsi, ki iščejo, so molili in jaz sem prišel.«

Ta dan je priložnost za preobrazbo sebičnega, tekmovalnega in otopelega jaza v višjo obliko prečiščene zavesti, ki je odprta za sodelovanje in povezanost na skupni poti. Kajti, dokler trpi samo eden izmed naših bratov, tudi mi ne moremo biti srečni. Dajanje in služenje sočloveku izpolni srce.

Tudi v prostorih mariborske Sai skupine smo praznovali Šivovo noč - opremljeni z glasbilo in dobro voljo smo se zbrali v

okrašeni dvorani. Večer se je pričel z intonacijo Oma, uvodnim razmišljanjem o pomenu praznika ter ponavljanjem Šivovih svetih imen. Druga za drugo so si sledile duhovne pesmi. Kot se vse reke stekajo v ocean, so se prepletale Šivove, Ramove in Krišnovne hvalnice s pesmimi, ki slavijo Jezusa in Marijo, opevajo brezobličnega Alaha, častijo usmiljenega Budo in odpirajo srca za ljubečega Sathya Saija.

Energija v prostorih je naraščala. Ponavljanje božjih imen umiri nemiren um in notranjost preplavi blaženost. Petje je harmonično in glasbila se vse bolj ubrano prepletajo. Med nami zaplava ljubezen, ki nas poveže med seboj in oči zažarijo v radostnem lesku.

Do jutra postopoma izginejo vse posvetne misli in srca se odprejo v globoki hvaležnosti. Ko se zunaj

rojeva nov dan, ni nihče utrujen, čeprav večino čaka normalen delavnik. In ko se v tišini radostno poslovimo, vsak ve, da je storil velik korak na poti do osvoboditve, tem dolgem popotovanju od teme k svetlobi.

Zaupam vate, življenje, in hvaležen sem ti za vse priložnosti, ki mi jih ponujaš.

Borut Falež

UČITELJ NAJ BO VZOR

»Če želiš doseči, da se učenec poboljša, ga ni potrebno pripraviti do tega, da se počuti slabo.«

Andreja Kolar je 24-letna absolventka pedagogike na Filozofski fakulteti v Ljubljani, slednica Sri Sathya Sai Babe in predsednica krila mladih slovenske Sai Organizacije. Predvsem pa je učiteljica z dušo in telesom. Lani septembra se je že drugič odpravila na Tajsko na usposabljanje za učitelja izobraževanja v duhu človeških vrednot (Education in Human Values ali EHV). Ta izobraževalni sistem je zasnoval Sri Sathya Sai Baba, njegovi temelji pa so pet človeških vrednot ljubezen, resnica, nenasilje, pravilno delovanje in mir, ki jim je sedanj avatar prišel vrnit veljavo med ljudmi. Vodilna ustanova, ki skrbi za usposabljanje učiteljev EHV, je inštitut, ki ga je zasnoval mednarodno priznani tajski znanstvenik dr. Jumsai. Ta inštitut je obenem modelna šola EHV, kjer se pod nadzorom tajske vlade šola okrog 180 otrok. Čeprav gre za zasebno šolo, izobraževanje na njej ni drago, saj starši otrok poravnajo samo stroške bivanja in prehrane. Na Tajskem je EHV že priznan izobraževalni sistem in ga prav sedaj uvajajo v državne šole. Pri nas pa ga v svoje delo vključuje Irena Jeglič Mehle, uspešna osnovnošolska

učiteljica z bogatimi izkušnjami. Irena že nekaj let vodi t.i. EHV skupino otrok, ki se srečuje na njenem domu. Poleg tega na številnih delavnicah in seminarjih slovenske učitelje in starše seznanja s človeškimi vrednotami in izobraževalnim sistemom EHV. Zanj je navdušila tudi Andrejo, ki je sedaj prva usposobljena učiteljica EHV v Sloveniji. Najin razgovor sva z Andrejo začeli na koncu, s podelitvijo diplom v Puttapartiju.

V centru smo se nadvse razveselili tvojega pisma in fotografije s podelitve diplom prve stopnje izobraževanja učiteljev EHV. Na fotografiji se s Svamijem drug drugemu smehljata, kot da sta prijatelja...

Bilo je precej smešno... Sedeli smo v vrstah po abecednem redu držav. Tisti, ki naj bi prejeli diplomo, so sedeli spredaj. K Svamiju smo hodili tako, kot so brali naša imena, to pa se je odvijalo precej hitro. No, mene so prej presedli, ker smo zapeli dve pesmi in sem morala sedeti s še tremi dekletki, s katerimi sem pela višje od osnovne melodije. Zato je prišlo do prerivanja, ko so poklicali moje ime. Za nameček sem nato še stopila na svoj sari in

skoraj zgrmela na rdečo preprogo. Pogledala sem Svamija in ko sem videla, da se mi smeji, sem še jaz bruhnila v smeh, saj je bilo res precej smešno. No, potem sem stopila proti njemu. Moja mama mi je kasneje dejala, da bi ona na mojem mestu padla na kolena, jaz sem pa kar stala, gledala Svamija in se smejala. Klicali so že naslednje dekline in Svami se je že ozrl k njej, jaz pa sem še kar stala in ga gledala. No, potem sem se spomnila, da moram poklekniti

in mu predati vrtnico. Ta vrtnica simbolizira vse naše želje, ki jih predaš Njemu. Jaz pa sem še kar čakala, da me bo še enkrat pogledal...

Kako to, da se je tvoja mama, ki ni Svamijeva sledilka, odločila, da pride na podelitev diplom v Puttaparti?

Mama je vedno prihajala na vse moje nastope in podelitve spričeval. Tako se je odločila, da pride tudi v Indijo. Bila sem zelo vesela, vendar me je obenem tudi malo skrbelo, kako ji bo v ašramu všeč. Bila je izredno potrpežljiva in pridno je čakala dolge ure, kot se to pač dogaja v ašramu. Na podelitev diplom smo čakali v dvorani za daršane in nihče ni odhajal ven.

Se ji potem ašramsko življenje ni zdelo nič nenavadno?

Tudi jaz sem se to spraševala, vendar se je verjetno o vsem, kar ni razumela pogovorila z Oljo, Rozi in drugimi, ki so takrat tudi bili v ašramu. Jaz sem njena hči in meni se pač ni pritoževala. Mislim, da ji je bilo kar všeč. Bila je zelo ponosna name, jaz pa sem bila nadvse vesela, da je prišla, ker

bi bila drugače na ta pomembni dogodek sama. Tako pa sem svoje veselje lahko delila z njo. Res je, da si lahko v kratkem času v ašramu in med študijem pridobiš zelo veliko prijateljev, vendar je vseeno drugače, če je prisoten kdo od tvojih najdražjih.

Tokrat si se izobraževala na drugi stopnji, za advanced diplomo, ki jo boš prejela novembra 2002. Kaj to pomeni?

Usposabljanje za prvo diplomu traja dva meseca in pol. Za advanced diplomo pa traja eno leto, čeprav sem bila jaz tam sedem mesecev. Kot zaključek usposabljanja na tej drugi stopnji moraš napisati daljšo diplomsko nalogo, kot na prvi stopnji. V bistvu pa ni jasne ločnice med prvo in drugo stopnjo. Po prvi stopnji naj bi bil usposobljen za učitelja EHV, po drugi pa naj bi bil usposobljen tudi za inštruktorja učiteljev EHV. Druga stopnja je tudi najvišja stopnja. Tu se usposabljanje učiteljev EHV zaključuje.

Kakšna je razlika v usposabljanju na prvi in drugi stopnji?

Pričakovala sem, da bo enako kot prvič, da bom v določeni skupini, ki potem skupaj raste in se razvija ves čas usposabljanja. Na ta način se ustvari neko vzdušje, skupina se spoznava med seboj, vzpostavijo se trdne vezi med posamezniki. No, ko sem se tokrat vrnila, pa sem bila povsem sama. Z menoj v skupini so bile še tri ali štiri ženske, ki so pravkar končale izredno intenzivno dvomesečno usposabljanje in so bile med seboj tesno povezane. Mene niso poznale, preprosto sem se

pojavi in morala ustvarjati vezi z vsemi naenkrat. Na začetku sem se počutila zelo osamljeno. Vse je bilo drugače, pričakovala sem isto toplino, odprto srce, kot v skupini še dvajsetih študentov na prvem usposabljanju. Tako pa mi ni preostalo nič drugega kot to, da sem se osredotočila na otroke. Učila sem angleščino v petem, šestem in sedmem razredu, s poudarkom na šestem razredu, ki je bil zares moj. V tem razredu sem imela tudi ure EHV in pet ur angleščine na teden. Tedensko sem učila tudi do petnajst ur, kar

dobro. Tako sem nenehno delala na sebi. Na koncu sem se sprostila, saj sem spoznala, kaj je učencem še posebej všeč in tako mi je bilo malo lažje. Poleg tega sem se ves čas posvečala izbrani temi, ki jo je potrebno potrditi pri odgovorni osebi za študente druge stopnje, to je dr. Judo. Veliko sem razmišljala, brala, pisala, porajale so se mi nove ideje.

Kako izgleda ura EHV?

Osebno nisem ločevala ur EHV od ur angleščine. Ne gre za to, da sem učence silila z angleščino, temveč se je vse odvijalo skozi igro. Ura

je precej glede na to, da otroci govorijo samo tajsko in malo polomljene angleščine. Bilo je zelo naporno, še posebej, ker nisem imela toliko izkušenj in sem se ves čas spraševala, če sem dovolj dobra. Pregarjal me je občutek, da bi morala vse znati. Nadvse me je bilo strah angleščine, ker sem jo v šoli imela samo dve leti, sedaj pa sem jo morala učiti. Vedno je bila moja šibka točka in prepričana sem bila, da je ne poznam dovolj

EHV se je začela s tihim sedenjem, uro angleščine pa smo začeli z budistično molitvijo, mantro gajathri ali dvema minutama tišine. Edina velika razlika je bila ta, da smo se pri urah EHV odpravili ven, na prosto, nikoli nismo bili v razredu. Včasih smo se samo igrali. Pri angleških urah pa smo tudi pisali, reševali naloge z delovnega lista. Drugače sedaj ni več tako kot nekoč, ko si na določen dan obravnaval določeno

vrednoto s pomočjo odigrane situacije, tihe molitve, pesmi, recitacije, igrice... Sedaj učitelj izbere široko temo, ki jo prilagodi željam učencev. V bistvu jih vpraša, kaj bi želeli početi. Meni so tako enkrat dejali, da si želijo oditi na bližnjo goro. Njihovo željo sem upoštevala, vendar se stvar pri tem ni zaključila. V bistvu se je delo šele začelo. Morala sem razmisliti, kaj bi se lahko naučili o gori, kar bi nas tudi pripeljalo na njen vrh. Odločili smo se za matematično vajo. Pouk je namreč integriran, otroka skozi izkušnjo pripelješ do novega znanja in v določenem projektu se prepleta veliko predmetov. Dolgo smo se pripravljali na obisk gore. Z učenci smo razmišljali o naših pričakovanih o gori, kako bomo prišli na goro, kakšna je gora, ki simbolizira naš razvoj, kako se vzpenjamo po njej... To smo počeli pri uri EHV. Pri angleščini pa smo se odločili, da goro izmerimo brez vseh merilnih naprav. Tako se je angleščina v bistvu spremenila v matematiko. Uporabili smo

Pitagorov izrek, potrebno je bilo določiti sredino,... Pri tem so morali učenci kar precej razmišljati. Rezultati so se med seboj razlikovali, veliko je bilo napačnih, bilo je tudi sto metrov razlike v posameznih izračunih. Vendar so nalogo resno vzeli, z vrvico so merili stopnice, in ko smo se odpravili na goro, je vsak nekaj počel. Na vrhu gore smo narisali zemljevid okolice. Vsak je moral izbrati in narisati delček narave, potem pa smo posamezne risbe sestavili v zemljevid. To je terjalo kar precej napora, saj so se morali dvanajstletniki med seboj v angleščini sporazumeti, kaj bo kdo narisal in v kakšnem merilu, da bi lahko potem sestavili zemljevid vsega šolskega posestva, ki se razteza v dolžini dveh kilometrov in pol. Pri tem smo se v angleščini učili o posameznih stavbah kompleksa, o dijaškem domu, vrtcu, kuhinji. Tako smo se učili tudi angleščino. V enem projektu se je prepletlo učenje tujega jezika, matematika, povezovanje skupine, sporazumevanje, ustvarjanje

vzdušja... Mi imamo še vedno to predstavo, da je učenje resna stvar, ki zahteva resen pristop. V bistvu pa se skozi igro ogromno naučiš. Najboljši dokaz za to je moja angleščina. Znašla sem se v situaciji, ko sem ta jezik preprosto morala uporabljati. Prej sem samo brala angleške knjige, samo učenje tega jezika mi ni bilo nikoli pri srcu in še vedno sem prepričana, da ne znam angleško...

Kot si zapisala v lanskoletnem prispevku za Sai glasnik, je pri učenju najpomembnejši zgled, ki ga daje učitelj. Vsak se lahko nauči učnih metod, biti dober zgled pa je najtežje. Kako si to reševala, kako si obvladovala sama sebe, se nadzorovala?

To mi je bilo res težko. Res verjamem, kar pravi Svami, da učitelju človeških vrednot ni potrebna nobena druga duhovna vaja. Vse kar učiš, moraš tudi živeti in ne samo vedeti. Ves čas sem se spraševala, ali sem dovolj dobra, kaj bi še lahko izboljšala, sem mogoče prestroga... O sebi sem na primer ugotovila, da sem zelo stroga, biti odgovoren mi veliko pomeni. Učencem puščam ustvarjalno svobodo, vendar pa od njih zahtevam, da upoštevajo pravila igre, ki so jasno znana. Učenca, ki ne uboga, še enkrat opomnim, naslednjič pa mora stati eno minuto. Na začetku smo se vedno dogovorili, kako bo ura potekala in učenci so vedeli, da ne smejo nikamor, dokler ne naredijo svoje naloge. Meje, ki sem jih postavila, so bile zelo stroge, vendar sem se jih držala tudi sama. Na primer, če zahtevam od učencev, da so točni, potem tudi jaz ne smem nikoli zamuditi. Pri

tem se odvija ogromno notranjih procesov, sprašuješ se veliko stvari. Vendar takoj veš, kdaj si se uspel otroku približati. Za to ne obstaja določena metoda, to se ne dogaja samo pri igri. Na primer, otroku se lahko približaš tudi med predavanjem. Prepričana sem, da je edina prava metoda to, da imaš na razpolago dovolj različnih metod, s katerimi se lahko približaš kar največjemu številu otrok. Otroku postaneš vzor šele takrat, ko se mu uspeš približati. Lahko si popoln, toda ničesar ne boš dosegel, dokler te otrok ne sprejme za svoj vzor. To pa lahko dosežeš samo, če se otroka dotakneš s svojim srcem. Osebno sem poskušala biti z otroki iskrena, jim pokazati svoje občutke. Nisem ločevala svojega osebnega razvoja od vloge učiteljice. Prepričana sem, da s tem, ko postajaš boljša osebnost, napreduješ tudi kot učitelj. Pomemben je tudi zunanji izgled, učitelj mora biti dostojno oblečen in urejen, vedno točen in prijazen, in upoštevati mora želje in predloge učencev.

V tem času, ko si se usposabljala na Tajskem, se je na svetu veliko zgodilo. Ustvarili so se ogromni prepadi med posameznimi kulturami, po drugi strani pa so se med določenimi kulturami vzpostavile tesne vezi. Ali je bilo vpliv teh dogajanj čutiti tudi na šoli? Je bilo mogoče v tem času kaj več poudarka na molitvah različnih religij?

Šola sama je precej odmaknjena od sveta. Občutek imaš, da si v svetu, obenem pa ne veš, kaj se v svetu dogaja. Tako pozabiš na svet, živiš na nekem otoku, kjer imaš čas, da se zazreš vase. Tja prihaja

zelo malo novic. Na šoli sta dva televizijska sprejemnika, vendar nista vedno na voljo. Dan se tam

začne ob 5.45 zjutraj z budistično in muslimansko molitvijo, sledi meditacija na svetlobo in zgodba. Te jutranje zgodbe po potrebi ustrezajo dogajanjem po svetu, včasih so vzete iz Svamijevega življenja. Govorijo o tem, da ne glede na zunanje dogodke, globoko v tebi biva nekdo, ki vse ve. Po 11. septembru je Jumsai spregovoril otrokom. Najprej je povedal Svamijevo zgodbo, potem pa pokazal dia posnetek Svetovnega trgovskega centra in jim razložil, zakaj prihaja do takšnih dogodkov. Povedal je, da smo vsi odgovorni za takšne nesreče, saj je v nas vseh še vedno toliko jeze, besa, ljubosumja, zavisti, da smo skozi stoletja trpljenja vsi pripomogli k temu, da sedaj prihaja do takšnih katastrof. Edina rešitev je negovanje lastnega značaja. Vsem učiteljem je naročil, da moramo pri svojih urah z otroci govoriti o teh dogajanjih,

saj nismo izolirani od sveta. Pri tem pa nismo smeli kazati grozljivih, eksplisicivnih slik. Dovolj je bila že slika goreče stavbe, dima, da smo se z otroci lahko pogovarjali o tem, zakaj prihaja do takšnih dogodkov. Otroci so bili pretreseni še tik pred mojim odhodom. Sama se z otroci o tem nisem toliko pogovarjala, to je bila naloga tajskih učiteljev, ki lahko z otroci govorijo v domačem jeziku. Poleg tega smo vsako jutro vsem ljudem na svetu pošiljali ljubezen.

Kako pristopiti do staršev? Na Tajskem otroci živijo v internatu. Tudi pri nas so učitelji, kot je na primer Irena, ki v šolski pouk vključujejo vrednote. Vendar so velik dejavnik starši. Otrok se po pouku vrne domov in tam njegovo usodo krojijo starši ne glede na to, če so doma ali ne.

Starši so nadvse pomembni, pomembnejši od učitelja. Res je, da je Jumsaiev inštitut internatskega tipa, vendar so tudi tam starši pomemben dejavnik. Veliko staršev na primer otroke pošlje v internat zato, da se jim ni potrebno z njimi ukvarjati, da imajo mir pred njimi, potem pa še pozabijo plačati otrokovo bivanje in prehrano. In to otrok prinese s seboj, vsak izmed njih točno ve, če je zaželen ali ne. Svami je septembra dejal, da bodo otroci spremenili starše in da učiteljem staršev ni potrebno spreminjati. Seveda pa moramo z njimi imeti dobre odnose. Jumsai pravi, da imajo na njegovi šoli veliko srečo, saj imajo otroke pod svojim nadzorom in jih usmerjajo na pot k sebi. To se usidra v srca otrok in

potem vpliva tudi na starše, pri nas pa to traja dlje.

Eno od takšnih vprašanj je tudi vegetarijanstvo. Tudi pri nas se pojavlja vse več otrok, ki sami nočejo jesti mesa in starši tega ne morejo razumeti. Kako premostiti to oviro?

Eno od pravil Jumsaieve šole je vegetarijanska prehrana. S tem so starši seznanjeni ob vpisu in tukaj ni odstopanj. Na prošnjo staršev pa otroci jedo jajca. Otroci se normalno razvijajo, so zdravi, dovolj visoki in težki. Vendar tudi na Sathya Sai šoli kakšen otrok pove, da ima najraje hamburger. Pri nas je to zelo težko. Vegetarijansko prehrano bi lahko uvedel samo na zasebni šoli. So pa tudi že pri nas starši, ki bi se odločili za takšno šolo. Otrokom bi vegetarijanstvo najlažje utemeljila z razlago, opisom človeškega telesa, da je ves človekov prebavni trakt, od zobovja do črevesja, primeren za rastlinsko prehrano in ne za mesno. Potem, kako dolgo se

meso prebavlja, kako obremenilna je mesna prehrana za naše telo. To so že povsem veljavni, dokazani znanstveni podatki. Otroka seveda ne smeš siliti, sam se mora odločiti. Vendar pa je vegetarijanstvo eno od pravil Sathya Saieve šole na Tajskem in

to pravilo je potrebno prav tako upoštevati kot vsa druga.

V zadnjem času je v izobraževanju v duhu človeških vrednot prišlo do kar nekaj sprememb, še posebej ker otroci odraščajo in se njihove potrebe spreminjajo. Ko si bila prvič na Tajskem, se je šele začelo o tem razmišljati. Kako te stvari potekajo sedaj?

Še vedno obstajajo težave. Ti mladostniki so zelo živahni, zelo samozavestni in imajo veliko notranje energije. Zelo nagajivi so. Pri nas šola traja samo pol dneva in mladostnik mogoče v šoli še zdrži in je priden, doma pa mu »odklopi«. Na Jumsaievi šoli pa si z njimi ves dan, vidiš vse dobro in slabo, na dan izbruhne vse, kar tiščijo v sebi.

Sedaj obstaja poseben program za te mladostnike. V tem času so se na primer v okviru polletnega projekta ukvarjali s svojo bodočo poklicno potjo. Veliko podatkov so našli na internetu in se pogovarjali o raznovrstnih poklicih. Sami učenci so brskali po internetu in iskali podatke o različnih poklicih, učitelji pa so pazili, da ne pregledujejo kakšnih drugih internetnih strani. Vsak si je izbral svoj poklic in ga moral pisno in ustno predstaviti v angleščini. Nato so se odpravili v mesto in tam opazovali različne poklice, se pogovarjali z ljudmi in ugotavljali, zakaj mora na primer natakar znati angleško. Na šolo so povabili zdravnika in direktorja podjetja Nike, ki sta se jim predstavila. Šli so tudi v Bangkok na ambasado, na televizijo, poleg tega pa so se učili tudi angleščino. Mladostniki imajo tudi svojo glasbeno skupino, s katero veliko nastopajo na šoli. Pri tem je seveda pomembno, kakšna so besedila pesmi in kako se pleše. Težko razumejo, zakaj se ne smejo obnašati tako kot učenci drugih šol, vendar je to še eno od pravil igre. Ustvarjajo lahko sami, toda v mejah sprejemljivega. V bodoče bodo višji razredi na šoli zelo majhni, učenci bodo razdeljeni v skupine po šest oseb. V bistvu se bo spremenila cela šola. Jumsai se ne boji sprememb, nasprotno. Šolo stalno nadgrajuje, saj je modelna, to pa pomeni, da se mora razvijati in biti fleksibilna. Učenci višjih razredov so imeli tudi sestanke, na katerih so iskali nove načine, da bi lahko še bolj skrbeli za mlajše učence. Mladostniki se sami odločajo, kaj bi počeli ob prostih

dnevi: imeli študijsko uro, delali na projektu, šli na športno tekmovanje, vadili. Na slovenskih šolah obstajajo mehanizmi sodelovanja, dijaki imajo svoje organizacije, vendar niso aktivno vključeni v oblikovanje šolskih dejavnosti. Moram poudariti, da so učenci na Tajskem pošteno zaposleni s projektom, ki si ga izberejo. Če si na primer zaželi, da bi spekli pico, to ne pomeni, da odidejo v kuhinjo in spečejo pico. Peka pice se spremeni v cel projekt. Naučijo se vse o pici, o njenih sestavinah in izvoru,... Ko pico spečejo, jo delijo z drugimi. Zgodilo se je, da so se najprej odločili, da bodo z drugimi delili samo eno pico. Toda kasneje so spoznali, da je deljenje pice pravi užitek in razdelili so vse, kar so spekli.

Sama sem na primer imela težave z dečkom, ki me ni nikoli poslušal. Vedno je klepetal. Večkrat sem ga vprašala, naj pove, kaj bi želel početi, vendar je vsakič molčal. Nekoč pa je dejal, da bi rad vedel več o živalih. Potem smo kar nekaj ur govorili o živalih, se potikali po šolskem posestvu in iskali živali, ki jih je tam kar veliko. Našli smo želvo, kačo,... Živali smo opazovali, se o njih pogovarjali, si zaupali, katera žival bi želeli biti. Pogovarjali smo se tudi o čustvih živali, kako bi se morali ljudje obnašati do živali. Na koncu smo obiskali živalski vrt in se potem pogovarjali o tem, kaj je bilo tam dobro in kaj slabo, kaj bi spremenili ... Učence mora zanimati, kar počneš in potem lahko to počneš kar nekaj časa.

Velike težave je na primer povzročal osmi razred in kar

nekaj učiteljic se je zamenjalo, ker tam preprosto niso zdržale. Odit bi morali za konec tedna v divjino, toda zopet so ob živce spravili še eno učiteljico, ki je bila na tem, da zapusti šolo. Učitelju, ki naj bi jih odpeljal v divjino, sem dejala, da jih je potrebno na nek način kaznovati, saj ne morejo početi, kar se jim zljubi in dobiti tega, kar si želijo. Res je, da mladostniki iščejo meje, vendar, kar je preveč je preveč. Predlagala sem, da odpovemo izlet v naravo. Toda on mi je odgovoril, da jih ni potrebno pripraviti do tega, da bi se počutili slabo, zato da bi se poboljšali. Počutiti se morajo bolje, ne slabe. No, ugotovili smo, da se učenci ne počutijo dobro v tem razredu, da se ne razumejo med seboj. Zato smo se odločili, da bomo z njimi delali na medsebojnem zaupanju. Pripravili smo jim vrsto skupinskih iger, pri katerih so si morali pomagati: hoja po vrvi, pri čemer so pazili na tistega, ki hodi, potem nekdo se je vrgel s skale, drugi pa so ga prestregli. Na ta način se je med njimi vzpostavilo zaupanje.

Naše šolstvo dobro poznaš, vsaj teoretično. Se ti zdi naš šolski sistem zrel za Saievo šolo, za izobraževanje v duhu človeških vrednot?

Veliko slovenskih učiteljev je že spoznalo, da po starem ne gre več naprej in že delajo drugače, že vključujejo vrednote v pouk. Vsak se trudi po svoje, na primer Irena, ki je delala po lastni intuiciji, spraševala učence, kaj si želijo početi, hodila z njimi v naravo, pripravljala projekte. Ko pa je prišel sistem EHV, je dejala: »Na to sem čakala!« Toda, če se želimo

zares dotakniti slovenskega prostora, je potrebna modelna šola. Velike spremembe lahko dosežeš samo, če si na vrhu. Toda, če bomo sedaj začeli govoriti o izobraževanju v duhu človeških vrednot, se odpirati navzven, bo to več kot dovolj za prvi korak. Na naslednjem koraku bo pa potrebno pokazati rezultate, zato bomo potrebovali modelno šolo, modelni razred, kjer ne bo težko pokazati razlik z običajno šolo. Seveda pa bo preteklo še kakšno leto, preden se bo dovolj učiteljev začelo spraševati, kako rešiti naše šole, ki jih pred najhujšim nasiljem že sedaj varujejo varnostniki in detektorji orožja.

Ko si bila prvič na Tajskem, ti je sam Jumsai nadel vzdevek Jumsai Junior. Kako sta z Jumsaiem tokrat sodelovala, kakšen je bil vajin odnos, je bil še vedno tvoj mentor?

Jumsaia imam nadvse rada, on je moj velik vzor kot človek, kako razmišlja, deluje. V tem času se je začel še bolj posvečati šoli. Poleg tega končuje doktorat iz izobraževanja in v šolo vnaša kar nekaj sprememb. Po njegovi zaslugi celotna Tajska prav sedaj sprejema izobraževanje v duhu človeških vrednot v svoj uradni šolski sistem. Jumsai mi je veliko pomagal, ko sem se znašla v težavah. Že ko sem ga pogledala, sem postala boljše volje. Veliko sva se pogovarjala, imela sem veliko vprašanj o vesti. Ko sem odhajala, sem ga vprašala, ali se lahko vrnem, če bi moj fant prišel na dvomesečno usposabljanje za učitelje EHV. Dejaj mi je: »A nisi rekla, da boš sedaj študirala? Študiraj, posvetna izobrazba

je zelo pomembna. Samo tako lahko kaj dosežeš. Zato najprej diplomiraj in naredi magisterij.«

In kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Diploma in magisterij, upam da iz pedagoške psihologije.

Svoj lanski sestavek si zaključila s temi besedami: »Ljubezen je gonilna sila celotnega stvarstva, še posebej izobraževanja. Otroku moramo biti vzor, to pa smo mu lahko le, če se ga dotaknemo. Ljubezen pa hodi z roko v roki z disciplino. Učitelj je tisti, ki v mlade duše prinaša upanje. Svami pravi, da če si učitelj človeških vrednot, ne potrebuješ nobene druge duhovne vaje.« Ali bi temu še kaj dodala? Si prišla še do kakšnega spoznanja?

Tokrat sem napisala diplomo o vesti. Učila sem se predvsem, kako se moramo poslušati, kako je vedno pravi tisti prvi glas, preden začnemo razmišljati in se vmeša naš um. To pomeni, da se včasih odzovemo na način, ki ga drugi od nas ne pričakujejo, ampak če nam to narekuje notranji glas, je to potem prav. Ko nam bo uspelo brezpogojno poslušati ta glas, bo to najbolje, kar lahko storimo za celotno stvarstvo.

Pogovor pripravila:
Ljubica Klančar

MOJ NOTRANJI UČITELJ

**Delavnica EHV za otroke
25. februar 2002**

Na začetku naše delavnice smo se uglasili z notranjim učiteljem s pomočjo mlaja (meditacije Phyllis Krystal). Sedli smo okoli mlaja s pisanimi trakovi. Vrh mlaja - zlata krogla - je predstavljal nadzavest oziroma notranjega učitelja...

Udobno se namesti... Hrbtenica naj bo zravnana in glava pokonci... Nežno zapri oči in sprost vso napetost v telesu...

Predstavljaš si, da greš k mlaju in si izbereš trak, ki ti najbolj ugaja... Trak je kot »telefonska žica«... povezuje te z notranjim učiteljem, ki ga predstavlja vrh mlaja.... Zdaj smo vsi povezani s tem izvorom modrosti... Dlani počivajo v naročju v obliki posodic, ki so pripravljene, da sprejmejo vse, kar nam lahko notranji učitelj podari...Prosi ga naj ti pošlje tisto,

kar prav zdaj najbolj potrebuješ... On najbolje ve, kaj je dobro zate...Vdihuj vse, kar ti pošilja in se zahvali za sprejeto...Izdihuj vse ovire, ki preprečujejo, da bi sprejemal...

Zaproši za energijo, ki sprošča... .vdihuj jo in izdihuj vse napetosti... Zaproši za energijo, ki zdravi... vdihuj jo in izdihuj vse skrbi in vsa negativna čustva ...Zaproši še za energijo, ki čisti...vdihuj jo in izdihuj vse negativne misli in vse žalostne spomine....Zdaj zaprosi notranjega učitelja, da te izpolni s posebno obliko ljubezni.... z ljubeznijo, ki ne obsoja in vse sprejema.... z ljubeznijo, ki nam pomaga, da lahko ljubimo tudi druge ljudi.... Vdihuj to ljubezen in izdihuj vse, kar ovira dotok te ljubezni.....vse dvome..... občutke krivde.... pomanjkanje samospoštovanja...Predstavljaš si, da imaš v srcu cvet... Ali je cvet odprt ali je zaprt v popku? Če je popek, naj se odpre, da ga bo lahko prežela ljubezen. Občuti, kako cvetni lističi vsrkavajo ljubezen, ki se širi po telesu....dovoli, da ta

posebna oblika ljubezni prežame vsako tvojo celico in izpolni vse prazne prostorčke... Čuti, kako se ljubezen giblje po tebi.... Počutiš se ljubljenega in srečen si... Ne zadrži ljubezni v sebi ...naj se prosto pretaka in širi....Občuti, kako se ljubezen širi iz tebe, kot roza oblak...ta oblak te ščiti in objame vse v tvoji bližini.... Pošlji jo vsem, ki jih imaš rad...pošlji jo tudi tistim, s katerimi se ne razumeš...ljubezen vas bo zbližala.... Zdaj prosi notranjega učitelja, da ti pokaže vsa mesta, kjer ljudje trpijo zaradi lakote, bolezni in nasilja...Pošlji tudi njim to energijo ljubezni...

Zahvali se notranjemu učitelju za vse, kar si že prejel v preteklosti in za vse, kar boš še prejel v prihodnosti... Zdaj se pretegni.... nežno premakni glavo in počasi odpri oči.... Danes je čudovit dan.... Radostno se objemi in si reci : »Imam se rad«.

Po meditaciji smo prebrali zgodbo »Učiteljeva preizkušnja«. Govori o učitelju, ki je nagovarjal učence, naj zanj doma naskrivaj vzamejo denar, trgovcem pa hrano. Svetoval jim je, naj bodo previdni, da jih nihče ne bo videl. Vsi učenci so bili pripravljani »pomagati« svojemu ostarelemu in nemočnemu učitelju. Samo en deček se ni strinjal s predlogom. S sklonjeno glavo je učitelju dejal: »Oprostite, ampak jaz tega ne morem storiti. Želite, da krademo svojim staršem in trgovcem. Tega ne morem. Tudi ko sem popolnoma sam, me del mene vedno spremlja in opazuje.« Lice starega učitelja je zasijalo od veselja. »Vsaj eden izmed mojih učencev razume, kaj

sem vas poskušal naučiti.« Drugim dečkom je postalo zelo nerodno, ko so zaslišali te besede. Od tistega dne niso nikoli storili nič slabega. Za vedno so jim ostale v spominu besede njihovega sošolca: »Moj Jaz me ves čas opazuje.«

Pogovorili smo se o sporočilu zgodbe nato pa so otroci pripovedovali o lastnih izkušnjah z notranjim učiteljem. Prebrali smo še pesem – večno modrost »Človek v ogledalu«. Otroci so se poskušali vživeti v vlogo notranjega učitelja in zapisali svoja doživetja in občutke...

Če bi bila jaz notranji učitelj, bi otroke učila ...

- Samospoštovanja
- Spoštovati starše, vse ljudi in naravo
- Vse ljudi ljubiti enako
- Biti prijazen in ljubezniv
- Znati odpuščati
- Sprejemati drugačnost
- Vedno govoriti le resnico
- Izpolnjevati dane obljube
- Izkazovati in širiti ljubezen
- Kako naj se sprostijo in veselijo

- Pomagati ljudem, ki potrebujejo pomoč
- Da ni res, da je v ljubezni in vojni vse dovoljeno
- Da sta družina in prijatelj največji zaklad
- Da morajo delati za vse, kar želijo doseči v življenju
- Da morajo biti vztrajni
- Da nikoli ne smejo izgubiti upanja
- Da nikoli ne smejo izgubiti vere v sebe
- Da ne smejo dopustiti, da strah uniči lepe načrte
- Da morajo izraziti hvaležnost
- Da vse, kar storiš drugim, storiš sebi
- Da naj živijo in širijo pozitivno energijo

Miša Hrib, 14 let

Če bi bil notranji učitelj, bi otroka učil, da naj spoštuje starejše in se lepo obnaša. Učil bi ga, naj ne onesnažuje narave in ne muči ali ubija živali; naj pomaga starim, bolnim, lačnim in žejnim ljudem; naj sprejema ljudi takšne, kakršni so.

David Bračun, 12 let

Delavnica

Če bi bila notranji učitelj bi otrokom rekla, da ne smejo krasti...naj meditirajo...imajo radi ljudi...pomagajo drugim...naj bodo prijazni do vseh ljudi...

Tjaša Mehle, 6 let

ura odbije polnoč. Takrat bo čarovnija popustila in oblaček bo izginil. Če si me dobro poslušal, se boš pravočasno in srečno vrnil domov...

Katarina Mehle, 9 let

Če bi bila notranji učitelj, bi otroke učila, da sta najpomembnejša ljubezen in mir v srcu...in zvestoba...

Polona Marter, 10 let

Delavnico smo zaključili s pesmijo »Storil bom, kar je prav« in mislijo:

SVOJEMU SRCU NE
MOREŠ POBEGNITI, ZATO
PRISLUHNI, KAJ TI GOVORI!

Irena Jeglič-Mehle

Če bi bila notranji učitelj, bi otroka, ki bi poslušal notranji glas, povabila na čarobno potovanje...

Usedi se na pisan oblaček in potuj po širnem svetu. Trosi na ljudi, rastline in živali veselje in srečo. Če želiš, lahko potuješ tudi na luno in še dlje...med zvezde. Na koncu potovanja boš zagledal lotosov cvet. Če bo zaprt popek, nežno pihni vanj in odprl se bo. Sedi v cvet in občutil boš ljubezen in radost...Zapomni si, da se moraš vrniti domov preden

Kako se nam godi v življenju je odvisno od naših dejanj. Dejanja določajo naše navade. Navade določajo naš značaj. In naš značaj določa našo prihodnost. Zato je zelo pomembno, da nadzorujemo svoja dejanja. Naša dejanja so razlog za vse dobre in slabe izkušnje v našem življenju.

SAI BABA

SRI SATHYA SAI BABA O VODENJU

1. del

Sri Sathya Sai Baba neprestano opominja, da vodstveni položaj ne bi smel predstavljati ogrinjalo časti, temveč znak služenja, in da bi moral biti voditelj predvsem služitelj. Zato želim v našem glasilu v nekaj nadaljevanjih predstaviti Sai Babove nauke na naslednje teme:

- **Vodenje in služenje**
- **Vodenje in ljubezen**
- **Vodenje in Sai Babova formula 5 D**
- **Vodenje in znanje**
- **Vodenje in moč**
- **Vodenje in značaj**
- **Vodenje in upravljanje**
- **Vodenje z zgledom**

(vir: Bhagavan Baba on Leadership, Sai Youth of the World)

Upam, da bodo bralce Sai Babovi nauki spodbudili, da razmislijo o sebi kot voditeljih, oziroma da izoblikujejo bolj kritično mnenje o ljudeh na vodstvenih položajih.

Marijan

VODENJE IN SLUŽENJE

Ne vladajte, temveč poskušajte biti koristni. Kdor omalovažuje svoje dolžnosti, ga bo od vladanja pričela boleti glava. Služite, bodite Božji služabniki. Tako boste našli vso moč in radost. Če boste gospodovalni, boste v vseh ljudeh izzvali zavist, sovraštvo, jezo in pohlep. Bodite orodje v Njegovih rokah. Dopustite mu, da vas oblikuje in uporabi, tako kot On najboljše zna.

(Sathya Sai Speaks, vol. VI)

Voditelji bi morali dejavno služiti družbi. Kdor ni najprej služitelj, ne more postati voditelj. Sreča in radost posameznika izhajata iz družbe. Zato bi morala biti sreča družbe tudi naša lastna sreča.

(govor, 22. 11. 1993)

Če želite biti izvrstni voditelji, morate dolgo iskreno in predano, nesebično in ljubeče služiti. Služenje je najboljša šola za voditelje.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Ko je potrebno, morate služiti s svojim telesom, denarjem, umom in razumom. Voditelji ste lahko samo, če služite. Brez služenja ne morete biti voditelji. Kako ste lahko voditelji, ne da bi bili služitelji?

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Voditelj bi si moral prizadevati

samo za blagostanje ljudi in iskati pohvalo samo s svojim služenjem. Vse bi moral biti pripravljen žrtvovati za ljudi.

(Sai Baba's Mahavakša on Leadership)

Voditelj je tisti, ki opusti vse želje po posedovanju, ki si prizadeva samo za dobro družbe in ki je vzoren človek.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Danes je potrebno vzgajati ljudi, ki bodo odločni vztrajati in trpeti, tudi za ceno lastnega življenja, za mir in napredek vsega sveta. Kdor ni predvsem dober delavec, ne more biti voditelj. Svet drvi v pogubo, ker današnji voditelji ne premorejo duha služenja. Samo s služenjem boste spoznali Boga.

(govor, mahašivarathri 1995)

Dober voditelj bi moral biti nesebičen in prežet z duhom požrtvovalnosti.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Pripravljene morate biti služiti vse svoje življenje. Niti pomisliti ne smete, da bi postali voditelji. Če ne služite, ne morete postati voditelji. Preden postanete voditelji, se morate najprej naučiti slediti. Danes ljudje postanejo voditelji, ne da bi vedeli, kako postati dober slednik. Zato je svet sedaj v tako žalostnem stanju. Torej morate biti pripravljeni preživeti vse svoje življenje v službi človeštva. Najprej morate služiti svojemu lastnemu domu, potem svoji vasi, nato svoji državi in nato svetu. Če niste sposobni uspešno služiti

V razmislek

svojemu domu, kako lahko služite svoji deželi in upate, da boste uspešni?

(Summer Roses on the Blue Mountains 1976, str. 6)

Vsak v naši organizaciji (Sri Sathya Sai Seva Organisation), vsak na tem svetu, mora služiti Bogu.

(govor 11. 12. 1995)

Bodite željni služiti, pomagati, priskočiti na pomoč drugim. Vzemite si za vzor Šivo. Ko se je pogubni strup pojavil iz oceana, je življenju na zemlji grozilo takojšnje in popolno uničenje. Šiva pa je popil strup in tako rešil svet. Takšna naj bi bila predanost Sai voditeljev.

(Sathya Sai Speaks, vol. 1)

Da bi nudili pomoč kadarkoli je potrebno, morate biti pripravljeni posvetiti vse svoje življenje služenju. Voditelji boste postali samo takrat, ko boste izpolnjeni z duhom služenja.

(Sanathana Sarathi, nov./dec. 1995)

Pri svojem delu se ne prepirajte o tem, kaj je v vaši pristojnosti. Ne gibajte se samo znotraj namišljenih meja. Nudite si medsebojno podporo in pomoč v radostnem sodelovanju.

(Sathya Sai Speaks, vol. V)

Služenje je prvi pogoj na poti vodenja. Vendar pa želijo današnji voditelji voditi, ne da bi prej služili.

(govor 19. 7. 1997)

Samo kdor živi v resnici, pravilnem delovanju, miru,

ljubezni in nenasilju, pozna radost, ki ga takšno življenje prinaša, in deli radost z drugimi, se lahko imenuje voditelj. Poleg tega mora biti dober voditelj nesebičen in prežet s požrtvovalnostjo.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Služenje je prvi pogoj na poti k vodenju. Predano služenje vam bo dalo trajen mir in vas okronalo za voditelja.

(govor 19. 7. 1997)

Če voditelj zanemarja naloge, ki jih je sam zadal podrejenim, bo razpadla še tako močna organizacija.

Kdor razume svoje dolžnosti in odgovornosti, bo avtomatično in ob pravem času prišel do veljave. Voditelj, ki razume duha služenja, bo obdržal svoj položaj in se veselil vodenja v služenju. Kdor ne razume duha služenja, ne more postati voditelj.

Samo mlad in kreposten človek lahko postane dober voditelj. Na vodenje se mora pripraviti s služenjem družbi.

Mogočen voditelj služi le sebi, dober voditelj služi drugim.

Kdor ne razume služenja in kdor ni prvi med služitelji, ne more postati voditelj. Če voditelji pravilno delujejo, delavci izvrstno služijo. Pomembno je, da so za voditelje izbrani pravi ljudje. Biti morajo dejavni. Biti morajo predani in izpolnjeni z duhom služenja družbi. Zavedati se morajo, da vse dolgujejo družbi

in da bo njihovo življenje imelo vrednost le, če bodo izpolnili svoje obveznosti do družbe. Služenje družbi mora biti njihov glavni življenjski cilj. Samo če posvetijo vse svoje fizične, umske in druge sposobnosti skupnosti, so resnično na duhovni poti.

V Sai organizaciji je vse pomembno. Za uspeh morajo vsi združiti svoje sile. Vsa krila organizacije - duhovno, izobraževalno in krilo služenja - morajo skladno delovati. Različna krila so kot prsti iste roke, ki delujejo kot eden. Služiti morate ne glede na to, kako si starejši poskušajo ustvariti ime in slavo. Služite, ker morate služiti, ker vam vaš notranji glas tako veleva, ker vam služenje podarja blaženost.

Nikomur mi ne bi bilo potrebno odgovarjati, če ne bi nič počel. Nič ne bi izgubil, če bi bil nedejaven. Nič me ne sili k delu. Toda vseeno me vidite vedno dejavnega. Delovati moram zaradi vas, da bi vam bil vzor, da bi vam dal spodbudo, da bi vas učil. Kdor vodi, mora slediti sebi. Kdor zapoveduje, mora tudi sam izvrševati ukaze, ki jih zapoveduje drugim. Vedno sem zaposlen zato, da bi se naučili izkoristiti vsako minuto kot zlato priložnost za lastno božansko preobrazbo.

(Sathya Sai Speaks, vol. VI, poglavje 58)

SUPER SPECIALISTIČNA BOLNIŠNICA V PUTTAPARTHIJU

Sam Svami je bolnišnici nadel to ime, Super specialistična bolnišnica. Ali bi lahko našli bolj ustrezen izraz za plemenite cilje in storitve te ustanove?

Takšno zdravljenje je ponavadi zelo drago in zato mnogim nedostopno. Po Saievi zaslugi pa je na voljo brezplačno vsem tistim, ki si ne morejo privoščiti dragega zdravljenja na drugih ustanovah. Ustanovil je Super specialistično bolnišnico v Puttaparthiju. Kljub temu, da so že mnogi pisali o tej čudežni ustanovi, želim še jaz nekaj dodati.

njegov naslednji, 65. rojstni dan. Pri svečanem polaganju temeljnega kamna je bil prisoten tudi moj prijatelj iz Kerale. Dejal je, da ljudje v Kerali verjamejo, da sveti orel Garuda kroži nad mestom, kjer se začenja uresničevati Božji načrt. Čudil se je, zakaj takrat ni bilo videti nobenih orlov. Že čez nekaj minut pa smo presenečeno opazili štiri orle, ki so se prikazali iz daljave in začeli krožiti nad

Bolnišnica je super specialistična tako glede storitev in objektov. Bolnišnica je super specialistična, ker se njeno osebje bori proti boleznim, ki se jih vsi najbolj bojijo. Je super specialistična, ker vse njene storitve preveva božanska volja in božanske vibracije. In predvsem je super specialistična zato, ker je postala resničnost in ker raste po milosti in volji Sri Sathya Sai Babe.

Bolnišnica nudi zdravstvene storitve in specialistično zdravljenje bolezni srca, ledvic, jeter, oči in drugih organov.

Celotna izkušnja od načrtovanja pa vse do izvedbe projekta je bila »super«. Vsi Svamijevi projekti imajo točno določen časovni rok. Uresničijo se po božanskem načrtu. Ponavadi sam Svami blagoslovi in otvori vse večje projekte med praznovanjem svojega rojstnega dne in zaključijo se čez eno leto, ob naslednjem praznovanju njegovega rojstnega dne. Tako je bilo tudi s Super specialistično bolnišnico. Svami je temeljni kamen blagoslovil in položil med praznovanjem svojega 64. rojstnega dne in oznanil, da bo prva operacija srca potekala na

nami. Tiho so se spustili na štiri stebre, ki so bili del okrasja. Tam so sedeli do konca prireditve, vse dokler Svami ni zapustil prizorišča. Ta nenavaden dogodek nas je navdušil, posebej še zato, ker je do njega prišlo samo nekaj minut zatem, ko je moj prijatelj izrazil svoje začudenje. Orli so nas opomnili, da vsi Svamijevi projekti prinašajo blagostanje in osrečujejo njegove slednike in vse človeštvo.

Tisto leto sem večkrat obiskal Puttaparthi. Potem, ko je bil položen temeljni kamen, se na gradbišču dolgo ni nič dogajalo.

Poleti je Svami odšel v Kodaikanal in nato v Whitefield. Ko se je v začetku junija vrnil, je na gradbišču završalo. Skalnato zemljišče so očistili in proti gradbišču so se valile kolone gradbenih strojev. Samo pet mesecev je ostalo do 22. novembra. V tem kratkem času je bilo potrebno končati projekt, vreden na milijone rupij.

V dobi Dvapara so bili častilci Gospoda Krišne priča, kako je mali fantič Krišna sam dvignil goro Govardhana giri. Danes, v dobi Kali, pa smo bili priča največjemu od vseh čudežev – večmilijonski projekt izgradnje bolnišnice se je odvil v neverjetno kratkem času. Tega naš človeški um preprosto ne more dojeti. Poleg tega, da je bilo potrebno zbrati precejšnjo delovno silo, je bilo potrebno pripraviti tudi podrobne načrte za vse storitve, ki naj bodo bolnikom na voljo na tej oddaljeni lokaciji. Uvoziti je bilo potrebno najnovejšo tehnologijo in jo namestiti v stavbo. Opravljeno je bilo ogromno koordinacijskega dela z indijsko vlado in gradbenimi podjetji. Toda Svami kot vodja projekta ni imel osebne pomočnika, tajnika ali drugega strokovnega osebja. Udejanjala se je Saieva volja.

Do otvoritve je bil samo še en dan. Kot predstavnik lokalnega časopisa in prostovoljec Sai organizacije sem lahko veliko časa prebil na gradbišču. Ogromna stavba je bila gotova, vendar so manjkali še podi. Potrebno je bilo položiti granitne plošče. Pred skoraj končano stavbo so s tovornjakov že nosili najnovejšo uvoženo

opremo za bolnišnico. Poleg bolnišnice je na stari cesti, ki je nekoč vodila v Prašanthe, nastajala pristajalna steza za letala. Pravkar so asfaltirali nov dovoz. Do večera je na stotine belo oblečenih študentov Svamijevega kolidža v stavbo znosilo granitne plošče. Gradbišče sem ponovno obiskal pozno zvečer. V nekaj urah se je stavba popolnoma spremenila. Po hodniku so bile že položene granitne plošče in pravkar so urejali še sobe. Do jutra je moralo biti vse nared, vključno z opremo, električno napeljavo in zadnjimi preizkusi. Na enega od oddelkov so že sprejeli dva pacienta, ki sta čakala na operacijo. Medtem so še ometavali stene. Nekaj tehnikov iz tujine je poskušalo sestaviti in namestiti velik lestenec v glavni kupoli Dvorane molitve. Do zore je bilo potrebno postoriti še veliko stvari. Nihče ni spal. Vsi sledniki so poprijeli za delo. Poleg tega so takrat pravkar preurejali staro splošno bolnišnico poleg avtobusne postaje v Prašanthe nilajamu, ki naj bi prav tako odprla vrata naslednjega dne.

To bi morali videti na lastne oči! Na tisoče prostovoljcev in delavcev je neumorno delalo z neomajno predanostjo. Vsi so se zavedali, da so del božanskega poslanstva. Vsi smo poznali zgodbe o predanosti marljivih opičjih čet, ki so za Ramo zgradile most čez morje vse do Sri Lanke. Nekaj podobnega temu božanskemu podvigu se je odvijalo prav tedaj v Prašanthe nilajamu.

Naslednjega jutra so se sledniki zbrali na tratah pred osrednjo kupolo bolnišnice. Čez nekaj časa

je prispel Svami. Vsi prisotni so prejeli koledar za naslednje leto s fotografijo bolnišnice in notes. Posebni gost, takratni ministrski predsednik Indije Narasinha Rao s spremljevalci, je zamujal. Svami se je odločil počakati in sledniki so se gredli na prijetnem soncu in v topli Svamijevi prisotnosti. Na poti je bilo nameščenih več kovinskih stolov. Bili so mokri in zarjaveli od jutranje rose. Nenadoma je naš ljubljani Sai sedel na enega izmed njih. Vse prisotne je presenetil, ker si je za sedež izbral navaden, umazan stol in med množico je završalo. Svami pa se je samo smehljajal, kot da razume zaskrbljenost svojih slednikov.

Končno je prispel ministrski predsednik. Približno sto študentov s kolidža je prepevalo vedske himne. Ministrski predsednik je odkorakal naravnost do Svamija in padel pred njegova lotosova stopala. Svami ga je z nasmehom dvignil na noge in ga po nekaj prijaznih besedah povabil, naj prereže trak, vstopi v čudovito Dvorano molitve in tako uradno otvori bolnišnico. V prisotnosti Svamija in ministrskega predsednika sta se pričeli prvi dve operaciji na srcu v bolnišnici. Operirali so prav tista bolnika, ki sta imela srečo, da sta bila prva sprejeta v bolnišnico. Pozneje je Svami javno oznanil, da sta bili jutranji operaciji uspešni. Svami je z darili blagoslovil veliko pomembnih posameznikov, ki so bili zaslužni za uresničitev božanskega poslanstva. Od takrat se je v bolnišnici brezplačno zdravilo že na

tisoče bolnikov. Svami za vsako zdravljenje nameni na tisoče rupij. Povedati moram, da bolnišnica nima blagajne. Celo kri za transfuzijo darujejo sledniki, ki obiščejo Prašanthe nilajam. Če želite vedeti, kaj je prava čistoča, morate obiskati bolnišnico. Še tako razkošna zasebna klinika ni tako čista in urejena kot super specialistična bolnišnica našega Gospoda.

Včasih sem bolnišnico pogosto obiskal. Videl sem veliko dečkov in deklic, ki so prišli na operacijo. Ko sem jih vprašal, če se kaj bojijo operacije srca, so se mi nasmehnili in dejali: »Zakaj bi se bali? To je Svamijeva bolnišnica, on bo poskrbel za nas.« Bi lahko še v kakšni drugi bolnišnici našli tako nasmejane bolnike, ki kot da so prišli na kakšno posebno praznovanje? Kasneje je Svami v enem od svojih govorov dejal, da bolniki v bolnišnici hodijo naokrog že drugi dan po operaciji in da že tretji dan normalno jedo. Domov se lahko vrnejo zelo kmalu. To pomeni, da je za zdravljenje poskrbljeno že mnogo prej in da je operacija zgolj formalnost, ki jo je potrebno prestati!

Če lahko Svami s svojo božansko močjo pozdravi srčne bolezni, zakaj potem potrebujemo tako veliko bolnišnico? Na to je odgovoril sam Svami. Številni sledniki morajo zaradi svoje karme prestati zdravljenje in zaskrbljenost. Nekateri še ne zaupajo povsem Svamiju. Poleg tega pa številni bolniki niso sledniki. Ker so revni, pridejo na

zdravljenje v njegovo bolnišnico.

Bharathi nagar je barakarsko naselje v predmestju Madrasa, ki ga je »posvojila« organizacija prostovoljnega služenja Sri Sathya Sai. Predani zdravniki trikrat tedensko tam zdravijo bolnike in delijo brezplačna zdravila. V tem naselju je živel deček s srčnimi težavami. Po mnenju specialistov bi ga rešila samo operacija in redno je prejemal zdravila. Dečka so pregledali na enem od zdravstvenih taborov za boleznj srca in potrdili dečkovo diagnozo. Prostovoljci so dečka odpeljali v super specialistično bolnišnico v Prašanthe nilajamu. Dečkovo ime so zapisali na konec dolgega čakalnega seznama. Do operacije je moral jemati zdravila in počivati. Ni se smel igrati ali tekati in bil je na strogi dieti. Lahko si predstavljate, kako neprijetno je to bilo za tako majhnega otroka!

Po dolgotrajnem čakanju so ga končno poklicali v bolnišnico. Še enkrat so ga odpeljali v Prašanthe nilajam in deček je bil sprejet. Na dan operacije so ga na vozičku odpeljali v operacijsko dvorano. Med zadnjim pregledom pred operacijo pa so zdravniki na svoje veliko začudenje ugotovili, da je deček povsem zdrav in se čudili, zakaj je bil sploh izbran za operacijo. Opravili so še dodatne preiskave. Dečka so še dva dni obdržali na opazovanju in ga potem odpustili iz bolnišnice. Ni mu bilo več potrebno jemati zdravil, prav tako se mu ni bilo potrebno več držati diete. Lahko se je po mili volji igral s svojimi prijatelji na ulici in igrišču!

Prej je Svami samo enkrat obiskal to barakarsko naselje, sedaj pa so vsi tamkajšnji prebivalci postali njegovi sledniki. Božanska milost, ki jo je bil deležen deček, je njihovo predanost še poglobila. Prostovoljci pa so še bolj predano služili v tem naselju.

Kasneje sem imel priložnost, da se pogovorim z dečkom. Vprašal sem ga, kako se počuti sedaj in kako se je počutil, ko so ga peljali v operacijsko dvorano. Nasmehnil se je in dejal, da je navdušen, ker se je s Svamijevim blagoslovom izognil operaciji. Povedal mi je, da je medtem, ko so ga peljali v dvorano, ves čas molil k Svamiju, da operacija ne bi bila potrebna. Bil je prepričan, da ga je Svami uslišal in preprečil operacijo.

Iz: Bombay Srinivas, Sri Sathya Sai Hrudaya Nivasi, 19. poglavje

MOČ NJEGOVE LJUBEZNI

Svami Karunjananda je bil zelo spoštovan Babov sledilec. Vodil je majhno bolnišnico za gobavce in dom za invalide in reveže. Nekega dne je nek usmiljen človek v bolnišnico pripeljal revno ženo, ki je bila tik pred porodom. Menil je, da bo tam deležna vsaj zavetja in pomoči. Žena je že imela dveletnega otroka, ki ga je nosila v naročju. Svami Karunjananda jo je sprejel v bolnišnico, otroka pa dal v varstvo.

Nekega večera se je vse osebje bolnišnice odpravilo v kino. Ko so se okoli polnoči vrnili, jih je presenetil jok novorojenčka. V bolnišnici sta bila samo en zdravnik in ena medicinska sestra. Oba sta mislila, da je do poroda še dovolj časa, zdaj pa sta odhitela v sobo, kjer sta videla, da je novinka rodila sina. Otrok je bil umit in zavit v belo brisačo je ležal v zibelki. Tudi mati je bila že oskrbljena. Zdravnik in sestra sta bila presenečena, zato sta žensko vprašala, kdo je poskrbel zanjo. Odgovorila je: »Zavpila sem in molila. Na srečo me je slišala neka sestra in prišla k meni.«

»Katera sestra?«, sta nezaupljivo vprašala. »Saj tukaj ni druge sestre!« Ženska pa je odvrnila: »Tista tam!«, in pokazala na Babovo sliko na zidu. »Še pred nekaj trenutki je bila tukaj, potem pa je odšla, da bi poskrbela za drugega bolnika.«

Ko je Svami Karunjananda kasneje odšel v Putaparti, ga je Baba nežno okaral, še preden je lahko karkoli dejal: »Poskrbi, da bo v bolnišnici večji red. Kar nekaj časa sem potreboval, da sem našel, kar sem potreboval.«

Svamijeva milost je res brezmejnna in življenje z njim je res polno čudežev. Kljub temu pa smo še vedno odgovorni za svoje zdravje in za zdravje drugih. Kot pravi Svami je naše telo tempelj, v katerem biva Bog. Telo potrebujemo, da bi lahko uresničili cilj svojega življenja, ki je spoznati Boga. Na Svamija se vedno lahko zanesemo, da nas ljubi brezpogojno. Vendar, ali smo prepričani, da mu to ljubezen vračamo s polno predanostjo

in vero? Ali poznamo našo karmo? Ali smo res popolnoma odprti za Božjo milost? So naše molitve res iskrene? Ali smo prepričani, da poznamo tistega, ki ga zdravimo? Ali res vemo, kaj je zanj najbolje? To ve samo Svami. Zato moramo biti odgovorni in za naše telo poskrbeti na najboljši možni način. Nasvet iščimo samo pri usposobljenih in najboljših zdravnikih, ki vedo, kako nam pomagati, da se bomo pozdravili in znova postali Njegovo orodje.

KAJ LAHKO STORIMO?

Ljubezni poln Sai Ram vsem skupaj! Pred dvema dnevoma se je zgodilo nekaj tako čudovitega, da želim to podeliti z vami.

Bilo je v nedeljo popoldne. Po dolgem času je Svami zopet sedel na stolu poleg Ganeše na spodnji verandi. Nagovoril je Anila Kumarja – kar je že nekaj običajnega. Potem pa smo bili deležni številnih čudovitih vesti!

Konec septembra 2001 je Svami poslal dva svoja bivša študenta na specializacijo iz bolnišničnega menedžmenta na univerzo Loma Linda v južni Kaliforniji. Svami je sam izbral oba fanta, ki sta izredno marljiva. Na univerzi Loma Linda ga nista razočarala. Njune ocene so zelo visoke – kar za nas ni nič nenavadnega, je pa popolno presenečenje za ljudi v Kaliforniji. Pred kratkim so se na univerzi odločili fanta nagraditi z denarno nagrado 500 ameriških dolarjev. Študenta sta bila nadvse vesela nagrade, vendar pa sta vodstvu univerze napisala pismo, v katerem pravita: »Sem sva se prišla učiti in ne služiti denar. Nadvse se vam zahvaljujema za vašo prijaznost, vendar vam denar vračava s prošnjo, da ga porabite za bolnike, ki se zdravijo v vaši bolnišnici in ki si zdravljenja ne morejo sami plačati.«

Svami je bil nadvse zadovoljen z njuno odločitvijo. Iz njegovega obraza je sijal materinski ponos. Vedno znova je ponavljal: »Ste slišali? Učiti in ne služiti denar!« Bil je zadovoljen tudi

O Svamiju

zato, ker študenta denarja nista poslala njemu za bolnišnico v Puttaparthiju. Dejal je: »Pravilno sta se odločila. Fanta dolgujeta deželi, kjer študirata, in ta dolg morata poravnati tam!« Kako čudovita lekcija! To sem želel podeliti z vsemi vami.

Anil Kumar, ki zna Svamija pripraviti k temu, da še kaj pove, je nato Svamija prosil, naj spregovori o svojih bolnišnicah v Indiji. Svami je namignil Raviju Mariwali naj nam pripoveduje o bolnišnici v Puttaparthiju. Svami je Ravija izbral za delo v bolnišnici pred desetimi leti, ko je bolnišnica odprla svoja vrata. Takrat je Ravi skupaj s še nekaterimi drugimi pravkar končal študij. Zadolžen je za naprave, ki pri življenju ohranjajo pljuča in srce in pri svojem delu je doživel že veliko vznemirljivega. Kljub temu ga pozna zelo malo ljudi. Tisto nedeljo pa je Ravi spregovoril. Vse se je odvijalo zelo neformalno. Zgodbe, ki jih je Ravi pripovedoval, so bile prav neverjetne. Opisal je operacijo, ki so jo do sedaj na svetu opravili samo nekajkrat. Potem nam je pripovedoval, kako so v bolnišnico sprejeli sedemletno deklico. Njenemu očetu je zdravnik dejal: »Operirali jo bomo, vendar bo morala še veliko let jemati zdravila. Ali lahko poskrbite za to?« Oče mu je odgovoril: »Imam štiri sinove, ki so mi pomembnejši. Za deklico nimam denarja in ne morem ji preskrbeti zdravil. Če mora umreti, bo pač umrla.« Deklica je še vedno molčala, iz njenih oči pa so se usule solze. Zdravniki pa so se posvetovali.

Sestali so se z upravo bolnišnice in se dogovorili, da bo po operaciji bolnišnica skrbela za dekličina zdravila dokler bo to potrebno. Ravi pravi, da ji zdravila še vedno redno pošiljajo po pošti.

Takšni dogodki se vedno dogajajo. In čeprav smo na mestu dogajanja, jih pogosto sploh ne opazimo. V tistem trenutku pa sem se odločil. Po večernih bhadžanih sem stopil k Raviju in mu dejal: »Poslušaj, na Radiu Sai ti bomo dali pol ure vsak teden. Če želiš daljši termin, mi samo povej. Za božjo voljo, s svojimi sodelavci vsak teden pripravi poročilo, ki ga bomo predvajali po vsem svetu. Priskrbel ti bom digitalni magnetofon [navajen sem že, da hitro kaj obljubim, s Svamijevo pomočjo pa potem svoje obljube tudi izpolnim]. Vedno ga imej s seboj in snemaj pogovore z bolniki, zdravniki, bolniškim osebjem in prostovoljci – z vsakim, za katerega meniš, da bi nam lahko povedal kaj čudovitega. Preko Radia Sai bomo vse to predvajali po svetu.« Ravi je takoj pristal. Nisva čakala na Svamijevo dovoljenje. Svami mi je nekoč dejal: »Vse je Božje delo.« Kasneje sem Babi seveda omenil, kaj sva se dogovorila in strinjal se je z najino odločitvijo.

Raviju pa sem dejal tudi tole: »Imam zelo dobro televizijsko kamero, ki nam jo je podaril Svami za naše delo. Uporabljamo jo samo ob praznikih. Zakaj je ne vzameš in ne snemaš zapletenih operacij? Kasneje bomo lahko posnetke združili v čudovit dokumentarec, ki bi ga lahko prikazovali po vsem svetu.« Ravi se je takoj strinjal. Sedaj poskušam doseči podoben dogovor z

bolnišnico v Bangaloreju. Kot vidite, si prizadevamo svetu na kar največ načinov povedati o Babovih številnih dobrih delih, kar je dragocena priložnost, da postanemo njegova orodja kjerkoli pač že smo.

Ljudi kar naprej vznemirja negativna propaganda o Svamiju. Vsi si besno pošiljajo elektronska sporočila o tem, kaj je kdo rekel o Svamiju, kako sprijene so te govornice, itd. Zakaj zapravljamo čas in energijo za to, da si pošiljamo zlonamerne laži nevernikov? Zakaj ne bi eno desetino te energije porabili za širjenje dobrih novic? Poslal sem že veliko okrožnic in govoril s številnimi obiskovalci ašrama, vendar zaman. Ko pa koga spomnim, dobim odgovor: »Tako sem zaposlen...« Toda, kdo ni zaposlen? Ali ni Svami nenehno zaposlen z nami? Zakaj ne moremo biti POZITIVNO zaposleni z njim vsaj nekaj časa? Iskreno se obračam na vsakega od vas v nepregledni množici slednikov po vsem svetu, da o tem resno razmislite.

Občasno se v medijih pojavijo laži o Svamiju. Pred časom se je v enem od večjih indijskih časopisov pojavila novica, da se tamilski sledniki odvrtačajo od Svamija, ker Svami podpira Sri Lanko. Kot veste je med Tamilci veliko Svamijevih slednikov. Ker so članek povzeli še drugi indijski časopisi, je bilo potrebno nekaj ukreniti. Odzval sem se na zelo preprost način. Napisal sem pismo, v katerem sem zanikal te trditve in pismo je objavilo veliko časopisov, tudi v Sri Lanki. Ali mi je Svami naročil, naj napišem pismo? Ne! Ali sem

O Svamiju

potem ravnal pravilno? Mislim, da sem, ker mi je tako narekovala moja vest. Svami pravi, da je vest naš gospodar in da je on naša vest. Čez nekaj časa se je v časopisih pojavila še hujša laž o Svamiju. Zopet sem se odzval s pismom in tokrat se nas je podpisalo sedem, vključno z bivšim vrhovnim sodnikom. Pismo je objavilo precej časopisov in mnogi so bili zgroženi nad tem, kako sem si drznil storiti kaj takega. Na to je nekega dne odgovoril sam Svami. Pogovor je nanesele na laži, ki se pojavljajo v medijih in nekdo je Svamija vprašal, kaj naj storimo. Svami je odgovoril takole: »Do takšnih dogodkov vedno prihaja v življenju avatarja. Avatar se nikoli ne bo odzval na laži. Preprosto se ne bo zmenil zanje, ker je to v njegovi naravi. Večja, ko je slava avatarja, hujše so laži. To ni nič paradoksalnega, saj ko se bo prah polegel, bodo ljudje spoznali, kako velik je avatar v resnici.« Torej, če se avatar ne spremeni za te laži, kaj nam je potem storiti? Ali naj ukrepa Sai organizacija? Ne. Ker napadi prihajajo iz samega dna, se organizacija ne sme spuščati na tako nizko raven. Poleg tega nihče ne bi resno jemal njenih izjav za javnost. Kaj lahko potem storimo? Kar je Svami nato dejal, me je nadvse osrečilo: »Posamezniki, sledniki kot posamezniki, še posebej tisti, ki imajo določen vpliv, lahko javno nastopijo in naredijo red.« Nekdo izmed prisotnih je pripomnil: »Toda, veliko slednikov čaka na Svamijevo dovoljenje, da lahko nekaj storijo.« Svami se je nasmehnil in dejal: »Ali ti ljudje Svamija vprašajo, če lahko gredo na stranišče? Ljudje

mi govorijo, da sem njihova mati. Kako lahko mirno stojite ob strani in opazujete, kako nekdo žali vašo mater?«

V boju proti nepravilnosti vsak igra svojo vlogo. Vsem ni potrebno pisati javnih pisem. Obstaja še veliko drugih načinov. Za začetek lahko pripomoremo k poglobljanju predanosti samih slednikov. Osebnost sem dejaven pri projektu Radio Sai. Preko radijskega medija se poskušam dotakniti kar največ ljudi. Tako sem na primer pripravil intervju z Viktorjem Kanujem o njegovi šoli v Afriki in širjenju zavesti o dragocenosti vode s pomočjo človeških vrednot. Ko so intervju slišali moji učenci, so bili presunjeni. In ko sem jim še pokazal časopisne naslove, ki hvalijo Kanujevo šolo, so onemeli. Ves čas smo zaposleni s širjenjem govoric, namesto da bi širili pozitivne vesti. Ko smo se s Svamijem pred nekaj časa za nekaj tednov preselili v Brindavan, sem ves čas poslušal govorice kljub temu, da sem se izogibal ljudi. Preprosto so mi telefonirali ali pa so me na poti v službo vlekli za rokav, rekoč: »A si slišal...?« Še vedno se govori o neki dami, ki hodi naokrog in razglaša, kako ji je Svami že štirikrat telefoniral. Potem so tu še ljudje, ki delajo reklamo raznim osebam, ki naj bi bili »Svamijeva desna roka« in ki naj bi materializirali vibhuti. Mnogi ob tem zgolj skomignejo z rameni in pravijo: »Vedno se bodo našli takšni čudaki. Tega ne more nihče preprečiti.« Strinjam se, vendar kljub temu lahko dosežemo, da ljudje ne bodo več

nasedali takšnim osebam. Svami nam je že nešteto krat dejal, da ne deluje preko posrednikov in da so tisti, ki trdijo, da so njegovi »kanali«, v resnici goljufi. Toda, ali se kdaj potrudimo, da bi to vedeli prav vsi?

Ni se nam potrebno nenehno in neposredno spoprijemati z lažmi. Pomagamo lahko na veliko preprostih načinov. Ko se pojavijo laži, je naša dolžnost, da povemo resnico. Nihče ne more reči, da je prešibak in da tega ne zmore. Če se istovetimo s telesom, potem smo resnično šibki. Če pa se povežemo s prebivalcem našega srca, se priklopimo na neskončen vir moči! Zato ne mislimo, da se ne smemo zmeniti za negativno propagando. Ni se nam potrebno spustiti na raven tistih, ki širijo te laži. Moramo pa spregovoriti o pozitivnih stvareh, dobrih novicah! Svet je lačen dobrih novic!

Prof. Venkataraman

BABOVO SPOROČILO SLEDNIKU

- Vedantsko filozofijo lahko najbolje širiš tako, da jo živiš.
- Dovolj, da Bog dela skozi tebe in dolžnosti se bodo razblinile. Naj Bog pogleda skozi tebe, naj se pokaže. Živi Boga, jej Boga, pij Boga, dihaj Boga. Spoznaj to resnico in vse ostalo se bo samo uredilo!
- Resnična ljubezen te osvobaja, navezanost pa omejuje.
- Raj je v tebi. Ne išči sreče v posvetnih stvareh. Spoznaj, da je sreča v tebi!
- Ni vrtnice brez trnja. V materialnem svetu ni mogoče najti čistega zadovoljstva. Čisto zadovoljstvo biva v višjem jazu.
- Tako v najmanjšem črvu, kot v najbolj plemenitem človeku biva ista Božanska narava. Črv je nižja oblika, v kateri je božanskost prikrita. V višji obliki življenja pa je božanskost manj prikrita. Za vsako stvarjo se skriva ista božanskost in to je temelj morale.

Z blagoslovi, Baba

- Iz knjige: dr. John Hislop, Moj Baba i ja

* * *

Vprašanje: Svami, ali lahko poveš, kako bi se morali obnašati? Kakšne lastnosti bi morali imeti? Kaj je tisto, kar bi morali razumeti? Kako bi morali delovati, da bi bili deležni Tvoje milosti in Tvoje prisotnosti? Prosim, povej tisto, kar je najbolj pomembno in najbolj bistveno.

Sai: ...Podajam ti izbrane dragulje, pravila delovanja, ki so zelo pomembna. Naj postanejo del tebe. Izkusi jih. Udejanjaj jih in iz njih črpaj radost. Naj postanejo tvoj nakit. Pozorno poslušaj:

1. Ljubezen bi moral ceniti kot življenjski dih.
2. Verjemi, da je ta ista ljubezen, ki je enako prisotna v vseh bitjih, najvišja duša (paramatma).
3. Najvišja duša je prisotna v vsakem bitju v obliki ljubezni.
4. Bolj kot vse ostale oblike ljubezni bi moral človek gojiti ljubezen do Boga.
5. Takšna oblika ljubezni, se imenuje predanost (bakti). Doseči takšno obliko predanosti je najpomembnejša človekova preizkušnja.
6. Kdor išče blaženost, ki izvira z atme, se ne bi smel vdajati posvetnim užitkom.
7. Resnica naj bo tvoj življenjski dih, tisto, kar podarja življenje!
8. Tako kot je telo, ki ne diha več, brez vrednosti in prične razpadati ter zaudarjati že po nekaj minutah, tudi življenje brez resnice nima nobene vrednosti in postane smrdljivo bojišče sporov in trpljenja.
9. Verjemi, da ne obstaja nič večjega, nič dragocenejšega, slajšega in trajnejšega od resnice.
10. Resnica je Bog, ki ščiti vse. Ni mogočnejšega zaščitnika od resnice.
11. Bog, ki je utelešenje resnice, svoj daršan daje tistim, ki govorijo resnico in imajo ljubeče srce.
12. Do vseh bodi prijazen in požrtvovalen.
13. Obvladati moraš svoje čute, imeti umirjen značaj in biti nenavezan.

14. Vedno bodi pozoren na štiri grehe, ki jih lahko zagrešiš z besedami:
 - a. širjenje neresnice
 - b. maščevalno govorjenje
 - c. opravljanje
 - d. prekomerno govorjenje
 - e. Obvladaj ta nagnjenja!
15. Skušaj preprečiti pet grehov, ki jih lahko zagrešiš s telesom:
 - a. ubijanje
 - b. prešuštvo
 - c. kraja
 - d. uživanje alkoholnih pijač
 - e. uživanje mesa
 - f. K vzvišenemu načinu življenja zelo pripomore, če se tem grehom po svojih najboljših močeh izogneš.
16. Bodi vedno pozoren. Niti za trenutek ne smeš zaradi nepozornosti podleči osmim grehom, h katerim se nagiba tvoj um:
 - a. poželenje
 - b. žgoča jeza
 - c. pohlep
 - d. navezanost
 - e. nestrpnost
 - f. sovraštvo
 - g. egoizem
 - h. ponos
 - i. Osnovna človekova dolžnost je, da se temu izogne, kolikor je le mogoče.
17. Človekov um drvi z neizmerno hitrostjo, pri tem pa se nagiba k napačnemu delovanju. Da bi um umiril, moraš ponavljati Božje ime oziroma opravljati dobra dela. Kdor deluje na ta način, bo vsekakor deležen Božje milosti.
18. Osvoboditi se moraš zlih nagnenj, kot sta zavist in maščevalnost. Bodi srečen, če so drugi srečni. Bodi sočuten do nesrečnih in jim želi blaginjo. Na ta način neguješ ljubezen do Boga.
19. Potrpežljivost je največja moč, ki jo človek potrebuje.
20. Tisti, ki si želijo srečno živeti, morajo vedno delati samo dobro.
21. Jezo najlažje obvladaš z ljubeznijo, navezanost z razumevanjem, laž z resnico, slabo z dobrim in pohlep z dajanjem.
22. Nikoli se ne odzivaj na besede pokvarjenih

- ljudi. Izogibaj se takšnim ljudem. Z njimi prekini vse odnose!
23. Išči družbo dobrih ljudi, četudi zato žrtvuješ svojo slavo in življenje. Prosi Boga, naj te blagoslovi s sposobnostjo razlikovanja, da bi ločil dobro od slabega, pri tem pa moraš uporabljati tudi svoj razum.
 24. Velike osvajalce, ki so si podredili tuje dežele, častijo kot junake. Toda kot prave junake, ki so osvojili celo vesolje, bi morali častiti tiste, ki so si podredili svoje čute.
 25. Ne glede na to, ali so tvoja dela dobra ali slaba, ti bodo njihovi sadovi vedno za petami in nikoli se jih ne boš otresel.
 26. Pohlep prinaša samo nesrečo. Najbolje je, če si zadovoljen. Ni večje sreče od zadovoljstva.
 27. Vse svoje slabe razvade bi moral izkoreniniti in jih opustiti. Če jim še naprej podlegaš, ti lahko uničijo življenje.
 28. Pogumno se sooči z izgubo in nesrečo. Potrudi se najti pot do radosti in blaginje.
 29. Ko te prežame jeza, se umakni v tišino ali ponavljaj Božje ime. Ne premlevaj stvari, ki bi lahko jezo še podžgale. To lahko povzroči neznansko škodo.
 30. Od tega trenutka naprej se izogibaj vsem slabim razvadam. Ne zavlačuj in ne odlašaj. Slabe razvade ti ne bodo prinesle radosti.
 31. Po svojih najboljših močeh skušaj pomagati revnim. Svojo hrano deli z njimi in jih vsaj za trenutek osreči.
 32. Ne prizadeni drugih, kot si tudi ti ne želiš, da bi drugi prizadeli tebe.
 33. Iskreno se pokesaj za vse svoje napake.

Potrudi se, da jih ne ponoviš. Prosi Boga za moč in pogum, da ne boš zašel s poti.

34. Ne popusti ničemur, kar bi lahko uničilo tvojo gorečnost in navdušenje nad Bogom. S tvojo gorečnostjo bo usahnila tudi tvoja moč.
35. Ne bodi strahopeten, ne odreci se blaženosti!
36. Ne bodi ponosen, če te ljudje hvalijo. Ne počuti se zavrženega, če te obsojajo.
37. Če se tvoja prijatelja sovražita in se prepirata med seboj, ju pri tem ne spodbujaj in ne prilivaj ognja na njuno sovraštvo. Raje skušaj z ljubeznijo in sočutjem obnoviti njuno prijateljstvo.
38. Namesto, da pri drugih iščeš napake, raje poišči svoje. Izkorenini in opusti lastne slabe navade. Dovolj je, če najdeš že eno samo svojo napako. To je veliko bolje, kot pa da najdeš na desetine ali na stotine napak pri drugih ljudeh.
39. Če ne moreš ali ne nameravaš storiti niti enega dobrega dejanja, potem vsaj ne stori nobenega slabega!
40. Ne jemlji si k srcu, ko te ljudje opozarjajo na napake, za katere veš, da jih nimaš. Tiste napake, ki se jih zavedaš, pa skušaj odpraviti še preden te nanje opozorijo drugi. Ne jezi se na tiste, ki te opozarjajo. Niti jim ne vračaj z opozarjanjem na njihove napake, temveč bodi hvaležen. Iskanje napak pri drugih je zelo velik greh. Samo koristi ti lahko, če se zavedaš lastnih napak. Ni pa dobro, če si pozoren na napake drugih ljudi.
41. Kadarkoli imaš nekaj prostega časa, ga ne zapravljaj s prekomernim govorjenjem, ampak ga porabi za meditacijo o Bogu ali za služenje.
42. Samo resnični sledniki razumejo Boga. Samo Bog razume njih. Zato s tistimi ljudmi, ki niso božji častilci, ne razpravljaj o stvareh, povezanih z Bogom. Takšno govorjenje škoduje tvoji predanosti.
43. Če se z nekom pogovarjaš in ugotoviš, da nečesa ne razume, razlogov za to ne išči v njegovem napačnem razmišljanju, temveč iz njegovih besed izberi samo tisto, kar je dobro. Želeti in ceniti bi morali pravilno

razumevanje in ne napačnega ali dvoumnega, ki nima nobenega pomena in nas zgolj ovira na poti k blaženosti.

44. Če želiš razviti sposobnost koncentracije, se ne smeš razgledovati naokrog, ko se na primer znajdeš na tržnici. Svoj pogled usmeri na cesto pred seboj in pazi, kje hodiš. Tvoja koncentracija se bo izboljšala, če boš med hojo pozoren na pot pred seboj. Na ta način se lahko izogneš nezgodam in preprečiš očem, da bi se pasle po okolici.
45. Osvobodi se vseh dvomov o svojem duhovnem učitelju in Bogu. Za svoje neuresničene posvetne želje ne krivi svoje pomanjkljive predanosti. Bog nima ničesar skupnega s temi željami. Posvetnim željam se boš moral prej ali slej odreči, svojo predanost pa nekega dne poglobiti. O tem si lahko prepričan!
46. Ne izgubi zaupanja v Boga, če v meditaciji ali ponavljanju božjega imena ne napreduješ tako, kot bi moral ali če tvoje želje ne obrodijo sadov. To te bo le še bolj potrla in izgubil boš še tisto malo miru, ki si ga že pridobil. Med meditacijo ali ponavljanjem božjega imena te ne smejo navdajati občutki nezaupanja ali obupa in ne smeš izgubiti poguma. Če se takšni občutki pojavijo, jih pripiši napakam, ki si jih storil med samim izvajanjem duhovne discipline in se jih potrudi odpraviti.

- Iz knjige Sandeha Nivarini

ALI SMO SE PRIPRAVLJENI ODZVATI?

Sai Baba je nekoč dejal, da nam je Bog pripravljen pomagati, nas usmerjati, voditi in blagosloviti naše življenje. Toda Bog čaka, da mu stopimo naproti. »Jaz sem vedno tu«, pravi Baba. »Vedno sem pripravljen, toda vi se ne odzovete.«

Moramo se odzvati na njegov klic. Moramo pokazati pripravljenost, da sprejmemo Boga in Njegovo pomoč si moramo iskreno želeli. Svojo vero moramo potrditi s svojimi dejanji. Brez tega Bog ne bo vstopil v naše življenje.

Svojo pripravljenost lahko pokažemo s petjem duhovnih pesmi, meditacijo, molitvijo ali kakršno koli drugo duhovno disciplino. Tudi petje mantr gajatri je oblika predavanja Bogu in potrjevanja naše vere v Božjo vseprisotnost in našo lastno božanskost. Ko v tišini sedemo

in pričnemo ponavljati mantro, potrjujemo svojo vero v Boga. Od Boga ničesar ne prosimo, ne zahtevamo. Bog že ve in nam je pripravljen vse podariti. Pri mantranju se odpiramo Bogu, povezujemo se z Njim in se mu prepuščamo, da se izpolni Njegova volja. Dejansko je vsa naša duhovna disciplina en velik »DA«, ki ga Bog pričakuje in želi slišati od vsakega izmed nas.

V Sai centru Ljubljana 1 smo začeli s petjem mantr Sai gajatri oziroma Saitri. Vsako sredo po ponavljanju 108 vedskih gajatri, ki ga že nekaj časa vodi naš Mark, bomo odpeli še 108 mater Sai gajatri. Vzdušje, ki ga ustvari skupno petje tako močnih manter je zelo primerno za meditacijo, tudi če mantr ne pojemo. Veliko lahko pridobimo že s samo prisotnostjo v prostoru, kjer drugi ponavljajo mantr, saj je Bog vedno prisoten tam, kjer Njegovi častilci prepevajo Njegovo slavo.

Severin
duhovno krilo

PRAVILNO DELOVANJE MOŽJE

Budizem

Mož mora ljubiti svojo ženo in ji biti zvest. Vedno jo mora spoštovati, ščititi njen položaj, dom in imetje, ter ji ustreči z nakupom oblek in nakita. Občasno jo mora obdarovati.

What the Buddha Taught,
Walpola Rahula

Po Budovih besedah je žena nedvomno moževa najboljša prijateljica. Zato je moževa dolžnost, da jo tako tudi obravnava, da je do nje dober in jo sprejema kot svojo drugo polovico ali atmani.

Duties of parents, Venerable
Narada Maha Thera, str. 29

Kršćanstvo

Pristopili pa so k njemu farizeji, da bi ga skušali. Rekli so: »Ali je možu dovoljeno ženo odsloviti iz katerega koli vzroka?« Odgovoril jim je: »Ali niste brali, da ju je stvarnik od začetka ustvaril kot moža in ženo, in rekel: 'Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se bo pridružil svoji ženi in bosta oba eno meso.' Zatorej nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne loči.« Rečejo mu: »Zakaj je torej Mojzes naročil dati ločitveni list in jo odsloviti?« Odgovori jim: »Mojzes vam je zaradi vaše trdosrčnosti dovolil ločiti se od svojih žena, od začetka pa ni bilo tako. Toda jaz vam pravim: Kdor

odslovi svojo ženo – razen če jo zaradi nečistovanja – in se oženi z drugo, prešuštvuje.«

Matej 19:3-9

Mož naj ženi stori dolžnost, enako pa tudi žena možu. Žena nima oblasti nad svojim telesom, ampak mož; enako pa tudi mož nima oblasti nad svojim telesom, ampak žena.

Korinčanom II., 7:3-4

Hinduizem

Mož prejme ženo od Boga in se ne poroči z njo po svoji lastni volji. Njegova dejanja morajo biti sprejemljiva za Boga. Vedno mora poskrbeti za ženo in jo zaščititi, če je zvesta. »Naj si bosta zvesta do smrti.« To je vrhovni zakon za moža in ženo.

Manujev zakonik 9.95, 101

Glavna dolžnost vseh kast je, da tudi najšibkejši možje poskušajo zaščititi svoje žene. Saj kdor vneto ščiti svojo ženo, ščiti svoje lastne potomce, družinske običaje in samega sebe in tudi opravlja svojo dolžnost.

Manavadharmašāstra 9.6-7

Islam

Poroči se z ženo po svoji izbiri, z dvema ali tremi, ali s štirimi. Če pa se bojiš da ne boš mogel z vsemi ravnati enako, si izberi samo eno. To bo bolj primerno in te bo odvrnilo od nepravčnosti. Ženi na poročni dan podari njeno doto, če pa ona iz lastnega veselja želi odstopiti del dote tebi, sprejmi njeno darilo in se ga veseli.

Nisaa Sura 4.3-4

Kot skrbniki ste odgovorni za

dobro ime vaše družine. Gospodar je skrbnik, mož je skrbnik svoje družine. Ženska je skrbnica, odgovorna za možovo hišo in potomce. Vsi skupaj ste skrbniki, odgovorni za dobro ime družine.

Hadith Bukhari

Z ženskami se je potrebno posvetovati o stvareh, povezanih z odnosom med možem in ženo, z domom in družino.

Morals and Manners in Islam: A Guide to Islam Adab, Marwan Al-Kaysi, str.43

V islamu je najboljši mož tisti, ki je dober in prijazen do svoje žene.

Morals and Manners in Islam: A Guide to Islam Adab, Marwan Al-Kaysi, str.91

Prerok opozarja in hkrati opogumlja moške, naj bodo spoštljivi in blagi do žensk, naj ne gledajo nanje zviška, temveč naj bodo obzirni in pozorni do njih kot do sebi enakih.

Morals and Manners in Islam: A Guide to Islam Adab, Marwan Al-Kaysi, str.42

Džainizem

Izogibaj se nezakonski zvezi z žensko, saj takšna zveza ogroža človeška življenja, povzroča pretirano sovraštvo in uniči tako sedanje, kot bodoče življenje.

The Yoga Shastra of Hemchandracharya, Dr A.S.Gopani S. Bothara, 2. poglavje, str. 55

Judaizem

Moževa dolžnost je zagotoviti ženi mesno hrano, obleko in zakonsko občevanje, kot tudi vse drugo, kar

je določeno v ketubahu.

Šemot (Druga Mojzesova knjiga) 21:10

Kdor najde dobro ženo, je našel nekaj dobrega, je prejel milost od Gospoda.

Mešlei (Pregovori) 18:22

Mož ne sme biti pretirano strog s svojo ženo in drugimi člani gospodinjstva. Talmud nas uči, da je posamezniku sojeno v Nebesih z enakimi merili, kot je on meril drugim na zemlji.

Megillah 12b

Sikizem

Rodimo se iz ženske, spočeti smo v maternici, zaročimo se in poročimo z žensko. Ženske so naše prijateljice in rod se nadaljuje zaradi njih. Ko ženska umre, si vzamemo drugo. Ženska je naša povezava s svetom. Čemu bi potem govorili slabo o njih, ki rojevajo kralje? Ženska se rodi iz ženske. Ničesar ne bi bilo brez nje. Samo en in edini Gospod je brez ženske.

Guru Nanak, Var Asa

Zoroastrizem

Strasten človek ne more spoznati ekstaze ljubezni, tako kot se hišna muha ne more kosati z veččino gorečo željo, da se žrtvuje v plamenu ljubezni.

Verz 97, str.33, Thus Spoke Zarathushtra, zbral B.S. Surti

In kaj o tem pravi Sai Baba?

Sreče ne boste našli tako, da počnete, kar vam je všeč. Srečo boste našli tako, da vzljubite, kar

morate narediti. Z veseljem se lotite vsakega dela, ki ga morate opraviti.

Naloge moža:

Mož bi se moral vedno zavedati pravega pomena pravega delovanja, blagostanja, želja in osvoboditve. Ne bi smel biti ponosen na materialne dobrine, pa naj bo njegovo premoženje še tako veliko. Mož bi moral vsak dan koristno preživeti v služenju drugim. Do drugih družin ne bi smel imeti skrivnih namenov.

Mož si mora zaslužiti zaupanja vredno ženo in njeno zaupanje. Mož in žena bi se morala razumeti in verjeti drug v drugega.

Mož mora nadzorovati obnašanje in delovanje svojih družinskih članov. V družini mora s svojim

zgledom uveljaviti načela pravičnosti in resnice. Pred pomembno odločitvijo, povezano s pravilnim delovanjem, ali če želi prirediti večje praznovanje, se mora najprej posvetovati z ženo ali ženskami, ki živijo v njegovem domu.

Ženske moramo razumeti. Tudi one bi morale razumeti moške. Samo tako bo med moškimi in ženskami zavladala harmonija, sodelovanje in ljubezen, ki bodo prinesli mir družini.

Odnos moža do družine

Moževa dolžnost je štiti dobro ime svoje družine. Vedno mora biti pripravljen braniti čast družine.

Neguj ljubezen in ne zablod. Ljubi svojo ženo in otroke in izpolnjuj svoje očetovske in zakonske dolžnosti. Vedno se zavedaj

resničnih vrednot. Nikoli ne izgubi občutka za zmernost.

Zakon ne predstavlja družbene varnosti. Zakon je namenjen duhovni združitvi dveh posameznikov. Breme in odgovornost nosi mož.

Danes ljudje zahtevajo svoje pravice in zanemarjajo svoje dolžnosti. Dolžnosti in pravice gredo z roko v roki. Če posameznik izpolnjuje svoje dolžnosti (tudi kot mož), svet ne bo nikoli trpel pomanjkanja miru in blaginje.

Odnos moža do žene

Ženine težave morajo postati moževe. Če je del telesa paraliziran, tudi ostali deli telesa čutijo ohromelost in bolečino. Bolečine moža in žene pa blaži Gospod.

Mož mora spoštovati svojo ženo kot »gospodarico doma« in upoštevati njene želje. Samo tako si bo zaslužil status »moža« in »moškega«.

Žena mora imeti za svojega moža in gospodarja le eno osebo in tudi mož mora biti zvest le eni osebi, ki je njegova družica in žena.

Nikomur sreča moža ni bolj pomembna kot ženi. Nasveti vseh ostalih, pa naj bodo še tako ugledni, so sebični.

Nesporazumi med možem in ženo ne bi smeli zapustiti njune hiše.

Možje bi morali prenehati poniževati svoje žene, saj niso sužnje, nad katerimi bi vladali. Tudi žene imajo samospoštovanje in lastno osebnost. Pravzaprav so ženske veliko bolj predane, sočutne in požrtvovalne od moških. Kljub temu vlada med moškimi prepričanje, da bi se ponižali, če bi upoštevali ženin nasvet. Ne razmišljajte na tak način. Spoštujte duhovne vrline in sposobnost razločevanja, kjerkoli jih vidite.

Mož ne sme na ženo gledati kot na Boga, sicer se mu bo povzpela na glavo. Z njo mora ravnati kot z ženo, pri tem pa se mora zavedati, da je njena notranja resničnost božanska.

Rama je bil popoln mož, saj je udeleževal svoje besede: »Moja dolžnost je, da ščitim svojo ženo.« Tako bi moral ravnati vsak moški na tem svetu.

Mož in žena morata razmišljati kot eden in voditi ju mora želja po prečkanju oceana rojstev in smrti. Oba morata biti trdno odločena, da dosežeta cilj.

Študijski krožek pripravil Mark

Odzivi prisotnih:

- V odnosu med možem in ženo je zelo pomembno medsebojno spoštovanje, modrost za reševanje težav, medsebojna ljubezen. Ko sklepamo zvezo, se moramo vprašati, če smo sposobni partnerja sprejeti takšnega, kot je.

- Skrbi nas duhovno bogatijo.

- Strinjam se z vsebino študijskega krožka. Sam nisem poročen. V današnjem svetu je težko živeti te vrline. Če vsaj eden od zakoncev izhaja iz svojega srca, potem dobro vpliva na svojega življenjskega sopotnika.

- Treba je biti potrpežljiv tudi takrat, ko je vse v redu. Vsak mora nositi del bremena. Moj mož je zelo dober, včasih mu rečem »angel varuh«.

- Mladi morajo paziti na svoje življenje tudi pred poroko. Pomembno je, da izberemo

pravega partnerja. Ko pa ga izberemo, se moramo truditi za dobro zvezo.

- Svami pravi: »Zakon je kot steklenica z dvema kamenčkoma. To steklenico Bog premeta sem ter tja in ostri robovi kamenčkov v njej počasi izginjajo, ko se drgneta drug ob drugega.

- Zakon je velika šola. Srečna sem, da je že za menoj.

- Veliko moških si želi dobro službo, dober avto in lepo ženo. To pa ni vse. Prave moške lastnosti so pogum, požrtvovalnost in moralnost.

Odzive zapisal Milan

ČAITANJA DŽJOTI

Obisk Prashanthi Nilayama ni popoln brez ogleda muzeja Čaitanja džjoti. Muzej ima mednarodni značaj in predstavlja sporočilo ter poslanstvo Šri Sathya Sai Babe, Avatarja naše dobe, ki je o muzeju dejal: "To bo čudo 21. stoletja."

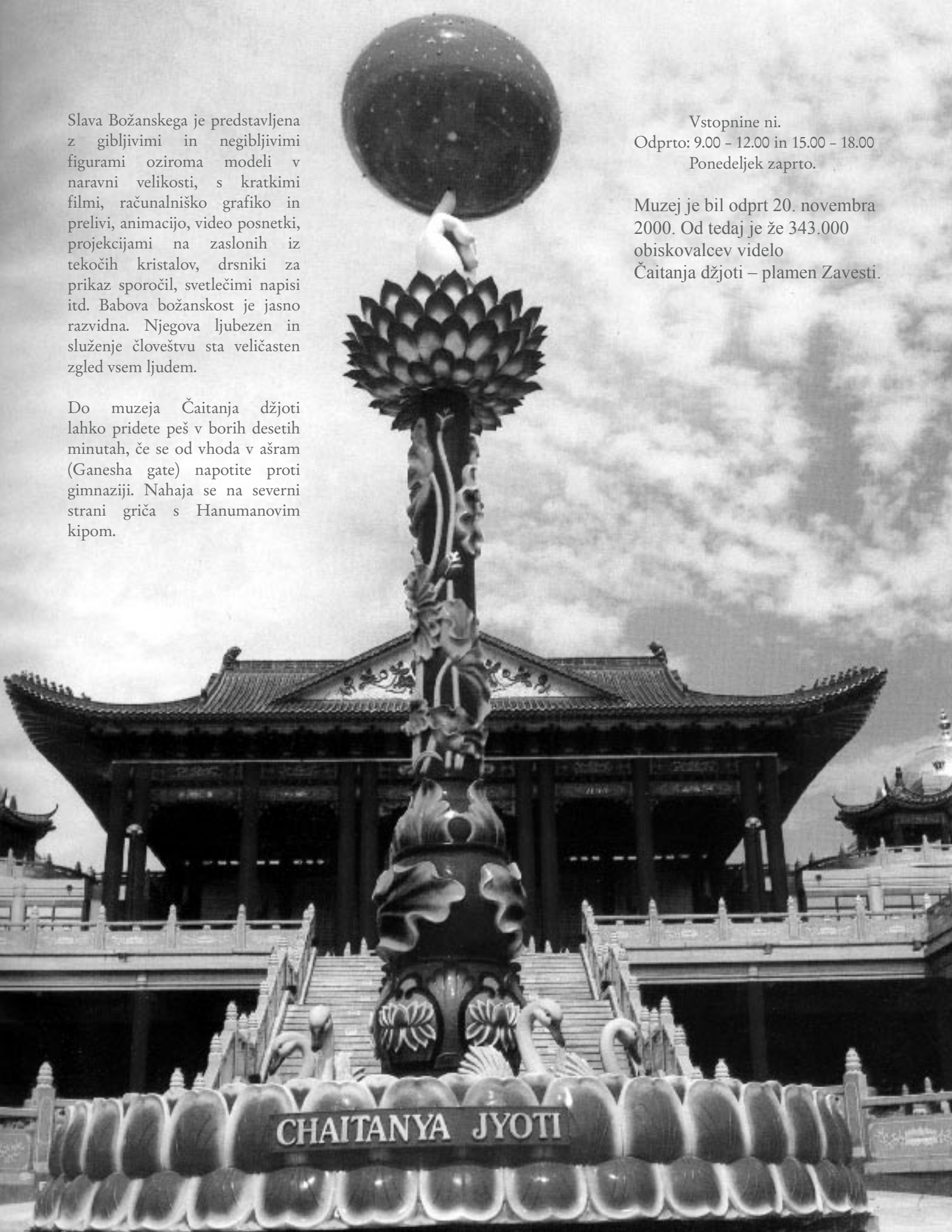

Slava Božanskega je predstavljena z gibljivimi in negibljivimi figurami oziroma modeli v naravni velikosti, s kratkimi filmi, računalniško grafiko in prelevi, animacijo, video posnetki, projekcijami na zaslonih iz tekočih kristalov, drsniki za prikaz sporočil, svetlečimi napisi itd. Babova božanskost je jasno razvidna. Njegova ljubezen in služenje človeštvu sta veličasten zgled vsem ljudem.

Do muzeja Čaitanja džjoti lahko pridete peš v borih desetih minutah, če se od vhoda v ašram (Ganesha gate) napotite proti gimnaziji. Nahaja se na severni strani griča s Hanumanovim kipom.

Vstopnine ni.
Odprto: 9.00 – 12.00 in 15.00 – 18.00
Ponedeljek zaprto.

Muzej je bil odprt 20. novembra 2000. Od tedaj je že 343.000 obiskovalcev videlo Čaitanja džjoti – plamen Zavesti.

CHAITANYA JYOTI

***Vsevdilj bogujem,
Duh Vsevišnji,
na nakovalu vekov
svetove v tišini kujem.***

***Pranava, moj dih,
za valom val v nadržu praznine
miriade bitij porojeva,
vse je le moj stih.***

***Sonce sonc, srce srčikam,
izvir izvirov, luč luči,
igrivi božanski otrok
v večnem vrtu slikam, slikam.***

***Ocean luči in valovje,
šumeče svetlobe utrip -
nespoznan kraljujem,
na moji dlani se vrti svetovje.***

Erik Majaron

Obvestila

URNIK SAI CENTRA LJUBLJANA 1 Timetable of Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1

Torek: Ob 18h pevske vaje, kjer se učimo peti duhovne pesmi.
Ob 20h srečanje krila mladih

Tuesday: 6 pm - spiritual singing rehearsals
8 pm - youth wing

Sreda: Ob 18.30 petje mantre gajatri in Sai tree (108-krat).
Wednesday: 6.30 pm - Gayathri mantra and Sai tree (108 repetitions)

etrtek: Ob 17.30 meditacija.
Ob 18h študijski krožek.
Ob 19h petje duhovnih pesmi.

Thursday: 5.30 pm - meditation
6 pm - study circle
7 pm - spiritual singing

Vsako prvo soboto v mesecu: Delavnice na različne teme.
Every first Saturday in the month: Workshops on different topics.

Nedelja: Ob 18h petje duhovnih pesmi.

Sunday: 6 pm - spiritual singing
MARIBOR
Srečanja Sai slednikov

Alternativni center, Cafova 5 Maribor

Vsak četrtek:

Od 18.00 do 19.00 študijski krožek

Od 19.00 do 20.30 petje duhovnih pesmi

Od 20.30 do 21.00 meditacija

Om Sai Ram

‘SAI GLASNIK‘ je dvomesečno glasilo Sri Sathya Sai organizacije Slovenije. / ‘SAI HERALD‘ is a bimonthly magazine of Sri Sathya Sai Organisation of Slovenia.

Izdajatelj/Publisher:

Društvo za razvoj človeških vrednot Sri Sathya Sai center Ljubljana 1

Gašpersičeva 8
1000 Ljubljana
Slovenija

Glavni urednik/Editor: Ljubica Klančar

Tehnični urednik/Graphic design and page layout: Gregor Klopčič

Priprava in oblikovanje naslovnice/Prepress and cover design: Alja & Marko Prijatelj

Lektor/Language editing: Ljubica Klančar

Založba: **prijatelj&prijatelj**

Naklada/No. of copies printed: 800

Veseli bomo tudi vaših prispevkov za naše glasilo, ki bi nas obveščali, razveseljevali in učili v duhu Svamijevih nauk na poti našega duhovnega življenja. Prispevke dajte Ljubici osebno ali po elektronski pošti: ljubica.klancar@S5.net. Prispevke lahko pošljete tudi na poštni naslov centra.

Any contributions in the spirit of Sri Sathya Sai Baba's teachings are welcome and should be sent by e-mail to: ljubica.klancar@S5.net or by snail-mail to the address of the Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1.

Glasilo je brezplačno. /Free edition.